

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 25. októbra 2011 *

Vo veci T-190/08,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), so sídlom
v Čelabinsku (Rusko),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), so sídlom v Novokuznecku (Rusko),

v zastúpení: P. Vander Schueren, advokát,

žalobkyne,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne J.-P. Hix, neskôr J.-P. Hix a B. Driessen,
splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci pôvodne G. Berrisch a G. Wolf, neskôr
G. Berrisch, advokáti,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne H. van Vliet a K. Talabér-Ritz, neskôr H. van Vliet a M. França, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 172/2008 z 25. februára 2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Kazachstane, Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko a Rusku (Ú. v. EÚ L 55, s. 6) v rozsahu, ktorom sa týka žalobkyní,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. mája 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyne Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) sú dve spoločnosti so sídlom v Rusku, ktoré pôsobia v oblasti produkcie ferosilícia. V čase sporných skutkových okolností sa predaj týchto dvoch spoločností v Európskom spoločenstve uskutočňoval prostredníctvom prepojených spoločností.
- 2 V nadväznosti na sťažnosť podanú 16. októbra 2006 prostredníctvom Euroalliances (Spoločný výbor odvetvia ferozliatin) začala Komisia Európskych spoločenstiev antidumpingové konania týkajúce sa dovozov ferosilícia s pôvodom v Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko, Číne, Egypte, Kazachstane a Rusku na základe nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), v znení zmien a doplnení (ďalej len „základné nariadenie“) [nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, korigendum Ú. v. EÚ L 7, 2010, s. 7)], a najmä na základe článku 5 základného nariadenia (teraz článok 5 nariadenia č. 1225/2009). Oznámenie o začatí tohto konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 30. novembra

2006 (Ú. v. EÚ C 291, s. 34). Prešetrovanie dumpingu a ujmy pokrývalo obdobie od 1. októbra 2005 do 30. septembra 2006 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie trendov súvisiacich s vyhodnotením ujmy pokrývalo obdobie od januára 2003 až do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „zohľadňované obdobie“).

- 3 V rámci tohto konania žalobkyne a s nimi prepojené spoločnosti predložili 15. januára 2007 odpovede na antidumpingový dotazník Komisie. V ten istý deň tiež predložili pripomienky týkajúce sa ujmy, príčinnej súvislosti medzi údajnou ujmou a spornými dovozmi, ako aj legálnosti začatia antidumpingového konania (ďalej len „pripomienky k ujme“).
- 4 Od 2. do 7. mája 2007 Komisia navštívila priestory žalobkýň a ich prepojených spoločností, aby tam overila údaje, ktoré predložili.
- 5 Dňa 5. júna 2007 sa konal výsluch v priestoroch Komisie, v priebehu ktorého žalobkyne vyjadrili svoje stanovisko k ujme, príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a dumpingovými dovozmi, ako aj k legálnosti rozhodnutia o začatí antidumpingového konania. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, žalobkyne sa v priebehu výsluchu odvolávali na úlohu dopytu po oceli a výrobné náklady, osobitne náklady na energiu, ako aj na dobrovoľné rozhodnutia niektorých výrobcov Spoločenstva preorientovať sa na výrobu iných výrobkov a v niektorých prípadoch ukončiť produkciu ferosilícia.
- 6 Dňa 29. augusta 2007 Komisia uverejnila nariadenie Komisie (ES) č. 994/2007 z 28. augusta 2007, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Kazachstane, Macedónskej republike a Rusku (Ú. v. EÚ L 223, s. 1, ďalej len „dočasné nariadenie“). Dočasné nariadenie

najmä zaviedlo dočasné antidumpingové clo, ktorého výška bola stanovená pre výrobky vyrobené žalobkyňami na 22,8 %.

- 7 Listom z 30. augusta 2007 Komisia žalobkyniam oznámila skutkové okolnosti a hlavné dôvody, na základe ktorých boli prijaté sporné opatrenia (ďalej len „dočasný informačný dokument“). Listom z 10. septembra 2007 Komisia doručila žalobkyniam dodatok k dočasnému informačnému dokumentu týkajúci sa osobitne otázky zákonnosti začatia antidumpingového konania (ďalej len „dodatkový dočasný informačný dokument“).
- 8 Dňa 1. októbra 2007 žalobkyne predložili svoje pripomienky k dočasnému informačnému dokumentu a k dodatkovému dočasnému informačnému dokumentu. Opätovne uviedli svoje tvrdenia týkajúce sa stanovenia ujemy, existencie príčinnej súvislosti medzi ujmou a dovozmi, ktoré sú predmetom dumpingu, a zákonnosti začatia antidumpingového konania. Navyše tvrdili jednak, že výpočet vývozných cien bol nesprávny v časti, v ktorej bolo nadhodnotené rozpätie zisku prepojeného dovozcu použité v rámci výpočtu, a jednak, že boli „diskriminované“ dočasným informačným dokumentom, ktorý bol predčasne poskytnutý spoločnosti Silmak Ltd, výrobcovi ferosilicia so sídlom v Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko.
- 9 Dňa 18. decembra 2007 Komisia zaslala žalobkyniam list obsahujúci skutkové okolnosti a hlavné dôvody, na základe ktorých zamýšľala odporučiť zavedenie konečných opatrení (ďalej len „konečný informačný dokument“). Konečný informačný dokument obsahoval prílohu, ktorá sa osobitne týkala CHEMK (ďalej len „konečný informačný dokument týkajúci sa osobitne CHEMK“). V konečnom informačnom dokumente Komisia potvrdila svoje závery, pokiaľ ide o ujmu a príčinnú súvislosť. Pokiaľ ide o výpočet vývozných cien, Komisia vysvetlila, že opravila rozpätie zisku použité

pri stanovovaní uvedenej ceny, pričom nevychádzala z rozpätia zisku dosiahnutého dovozcom prepojeným so žalobkyňami, ale z predpokladaného rozpätia zisku neprepojeného dovozcu. V konečnom informačnom dokumente sa však Komisia naopak už nevrátila k otázke zákonnosti začatia antidumpingového konania a nevyjadrila sa k problému, na ktorý poukázali žalobkyne, týkajúceho sa predčasného poskytnutia dočasného informačného dokumentu spoločnosti Silmak.

- 10 Žalobkyne predložili svoje pripomienky ku konečnému informačnému dokumentu listom zaslaným Komisii 7. januára 2008. Tak ako v pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu v nich žalobkyne venovali významnú časť úvah otázke stanovenia ujemy a príčinnej súvislosti medzi údajnou ujmou a dumpingovými dovozmi. Navyše v nich napadli novú metódu výpočtu rozpätia zisku zohľadňovaného v rámci stanovovania vývozej ceny.

- 11 Dňa 8. februára 2008 žalobkyne Komisii predložili návrh na zrušenie antidumpingových opatrení na základe článku 14 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 14 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009).

- 12 Dňa 25. februára 2008 Rada Európskej únie prijala nariadenie (ES) č. 172/2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Kazachstane, Bývalej juhoslovenskej republike Macedónsko a Rusku (Ú. v. EÚ L 55, s. 6, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Na základe článku 1 napadnutého nariadenia bola výška konečného antidumpingového cla uplatňujúceho sa na čistú franko cenu na hranici Spoločenstva pred vyrubeníím cla stanovená pre výrobky vyrobené žalobkyňami na 22,7 %.

- 13 Listom z 28. februára 2008 Komisia zamietla návrh žalobkyní na zrušenie antidumpingových opatrení.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 14 Žalobkyne návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 14. mája 2008 podali túto žalobu. Žaloba smerovala nielen k zrušeniu napadnutého nariadenia, ale aj subsidiárne k zrušeniu rozhodnutia Komisie z 28. februára 2008, ktorým sa zamietla návrh na zrušenie antidumpingových ciel, ktorý žalobkyne Komisii zaslali listom z 8. februára 2008. Táto žaloba smerovala proti Rade a Komisii.
- 15 Podaním doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa 30. mája 2008 žalobkyne predložili návrh na vykonanie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania.
- 16 Podaním doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa 19. septembra 2008 Komisia podala námietku neprípustnosti proti návrhu na zrušenie jej rozhodnutia z 28. februára 2008. Osobitným podaním doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa v ten istý deň Komisia požiadala o vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady za predpokladu, že žaloba bude vyhlásená za neprípustnú v časti, v ktorej smeruje proti uvedenému rozhodnutiu.
- 17 Podaním doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa 12. januára 2009 žalobkyne predložili svoje pripomienky k tejto námietke neprípustnosti.

18 Uznesením z 12. mája 2009, CHEMK a KF/Rada a Komisia (T-190/08, neverejné v Zbierke), Súd prvého stupňa (druhá komora) zamietol žalobu ako neprípustnú v časti, v ktorej smerovala proti rozhodnutiu Komisie z 28. februára 2008. V tomto istom uznesení Súd prvého stupňa vyhovel návrhu Komisie na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady.

19 Listom z 26. júna 2009 Komisia informovala Súd prvého stupňa, že sa vzdáva podania vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, ale zúčastní sa na pojednávaní.

20 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie v časti, v ktorej sa ich týka,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

21 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

- ²² Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov. V prvom žalobnom dôvode žalobkyne namietajú proti stanoveniu vývoznnej ceny. Druhý žalobný dôvod sa týka ponuky cenového záväzku spoločnosti Silmak. V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyne namietajú proti stanoveniu ujmy. Vo štvrtom žalobnom dôvode žalobkyne napádajú zistenie príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a ujmou. Nakoniec v piatom žalobnom dôvode žalobkyne vytýkajú Komisii, že nevyhovela ich žiadostiam o poskytnutie doplňujúcich nedôverných informácií týkajúcich sa sťažnosti.

1. O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa použitia predpokladaného rozpätia zisku pri stanovovaní vývoznnej ceny

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení uskutočnenom pri výklade článku 2 ods. 9 základného nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

- ²³ Žalobkyne tvrdia, že Rada sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 2 ods. 9 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 9 nariadenia č. 1225/2009), keďže sa domnievala, že na základe tohto článku mala povinnosť použiť predpokladané

rozpätie zisku neprepojených dovozcov, a nie skutočné rozpätie zisku prepojeného dovozcu. Podľa žalobkýň, hoci článok 2 ods. 9 základného nariadenia nestanovuje konkrétnu metódu na stanovenie primeraného rozpätia zisku, toto ustanovenie nebráni Rade, aby použila skutočné rozpätie zisku prepojených dovozcov, ako to preukazuje predchádzajúca prax tejto inštitúcie. V každom prípade ani článok 2 ods. 9 základného nariadenia, ani údajná predchádzajúca prax z právneho hľadiska nenúti Radu, aby používala rozpätie zisku neprepojených dovozcov.

- 24 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 25 Na úvod je potrebné pripomenúť, že článok 2 ods. 8 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 8 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje, že vývozná cena je cena skutočne zaplatená alebo obvykle platená za výrobok pri jeho vývoze z krajiny vývozu do Spoločenstva. V zmysle článku 2 ods. 9 prvého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 9 prvý pododsek nariadenia č. 1225/2009) v prípadoch, keď neexistuje vývozná cena alebo keď existuje podozrenie, že vývozná cena je nespoľahlivá z dôvodu spojenia alebo kompenzačnej dohody medzi vývozcom a dovozcom alebo tretou stranou, možno vývoznú cenu stanoviť na základe ceny, za ktorú sú dovážané výrobky prvýkrát predané nezávislému kupujúcemu, alebo ak sa výrobky ďalej nepredali nezávislému kupujúcemu alebo sa nepredali v stave, v akom boli dovezené, na ľubovoľnom primeranom základe.

- 26 Z článku 2 ods. 9 základného nariadenia teda vyplýva, že Komisia a Rada sa môžu domnievať, že vývozná cena je nespoľahlivá v dvoch prípadoch, konkrétne v prípade existencie prepojenia medzi vývozcom a dovozcom alebo treťou osobou alebo v prípade existencie kompenzačnej dohody medzi vývozcom a dovozcom alebo treťou osobou. S výnimkou týchto prípadov sú inštitúcie povinné v prípade, že existuje vývozná cena, vychádzať z nej pri stanovovaní dumpingu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. novembra 2002, Kundan a Tata/Rada, T-88/98, Zb. s. II-4897, bod 49).
- 27 Treba tiež uviesť, že na základe článku 2 ods. 9 druhého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 9 druhý pododsek nariadenia č. 1225/2009), pokiaľ sa vývozná cena stanoví na základe ceny prvého nezávislého kupujúceho alebo na akomkoľvek inom primeranom základe, vykoná sa úprava, aby sa zohľadnili jednak všetky náklady, ktoré vznikli medzi dovozom a ďalším predajom, a jednak ziskové rozpätie, aby sa stanovila spoľahlivá vývozná cena na hranici Spoločenstva. Článok 2 ods. 9 tretí pododsek základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 9 tretí pododsek nariadenia č. 1225/2009) stanovuje, že náklady, vo vzťahu ku ktorým sa vykoná úprava, zahŕňajú primerané rozpätie na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk.
- 28 Hoci článok 2 ods. 9 základného nariadenia stanovuje, že sa uskutoční úprava na základe ziskového rozpätia, toto ustanovenie neupravuje, ako to uvádzajú účastníci konania, metódu výpočtu či určenia uvedeného rozpätia. Obmedzuje sa na odkaz na primeranosť ziskového rozpätia, ktoré je predmetom úpravy.
- 29 Podľa judikatúry takéto primerané ziskové rozpätie nemusí byť v prípade existencie prepojenia medzi výrobcom a dovozcom do Spoločenstva vypočítané na základe údajov pochádzajúcich od prepojeného dovozcu, ktoré môžu byť ovplyvnené týmto prepojením, ale na základe údajov pochádzajúcich od nezávislého dovozcu [pokiaľ ide o článok 2 ods. 8 písm. b) nariadenia Rady (EHS) č. 2176/84 z 23. júla 1984 o ochrane

pred dumpingovými alebo dotovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 201, s. 1), ktorý je v podstate rovnaký ako článok 2 ods. 9 základného nariadenia, pozri rozsudky Súdneho dvora z 5. októbra 1988, *Silver Seiko a i./Rada*, 273/85 a 107/86, Zb. s. 5927, bod 25, a *Canon a i./Rada*, 277/85 a 300/85, Zb. s. 5731, bod 32].

- 30 Preto vzhľadom na predchádzajúce sa článok 2 ods. 9 základného nariadenia má vykladať tak, že ponecháva inštitúciám výber medzi použitím skutočného ziskového rozpätia prepojeného dovozcu alebo použitím predpokladaného ziskového rozpätia neprepojených dovozcov, pričom jedinou povinnosťou je, aby uvedené rozpätie bolo primerané.
- 31 Práve v duchu týchto zásad je potrebné skúmať tvrdenie žalobkyň, podľa ktorého sa Rada pri výklade článku 2 ods. 9 základného nariadenia dopustila nesprávneho právneho posúdenia.
- 32 Najskôr je potrebné uviesť, že medzi účastníkmi konania je nesporné, že k predajom ferosilícia vyprodukovaného žalobkyňami došlo v priebehu obdobia prešetrovania prostredníctvom prepojených spoločností. V dôsledku toho inštitúcie nepodliehali podmienke uvedenej v článku 2 ods. 8 základného nariadenia, aby vychádzali zo skutočnej vývoznjej ceny, teda ceny skutočne zaplatenej za predávaný výrobok pri vývoze do Spoločenstva. Práve naopak, prejednávaná vec umožňovala uplatnenie článku 2 ods. 9 základného nariadenia, konkrétne stanovenie vývoznjej ceny, z čoho tiež vyplýva, že inštitúcie si mohli slobodne zvoliť akúkoľvek metódu umožňujúcu určiť primerané rozpätie zisku.

- 33 Ďalej je potrebné poukázať na to, že žalobkyne tento záver nespochybňujú. Naopak, tvrdia, že inštitúcie mali možnosť výberu medzi predpokladaným rozpätím zisku nezávislého dovozcu a skutočným rozpätím prepojeného dovozcu. Domnievajú sa však, ako to spresnili v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom prostredníctvom opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, že zo znenia použitého inštitúciami tak v bode 41 konečného informačného dokumentu, ako aj z odôvodnenia č. 41 napadnutého nariadenia vyplýva, že inštitúcie sa domnievali, že boli pri výpočte vývoznnej ceny povinné na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia použiť predpokladané rozpätie zisku nezávislého dovozcu.
- 34 Všeobecný súd sa domnieva, že znenie bodu 41 konečného informačného dokumentu ani znenie odôvodnenia č. 41 napadnutého nariadenia nepodopierajú tvrdenie žalobkýň. Inštitúcie v nich totiž tvrdia, že podľa ustálenej praxe sa musí použiť zisk vychádzajúci zo zisku, ktorý dosahujú nezávislí dovozcovia. Takéto tvrdenie nijako nenasvedčuje povinnosti použiť predpokladané rozpätie zisku nezávislého dovozcu. Spočíva v jednoduchom odkaze na zvyk inštitúcií, na základe ktorého sa uvedené rozpätie vo všeobecnosti používa na výpočet vývoznnej ceny v prípade, že existuje prepojenie medzi vývozcom a dovozcom.
- 35 Takýto výklad bodu 41 konečného informačného dokumentu a odôvodnenia č. 41 napadnutého nariadenia, na základe ktorého inštitúcie zamýšľali len odkázať na obvyčajný zvyk, ktorý je či nie je rešpektovaný v závislosti od okolností, potvrdzuje aj predchádzajúca prax inštitúcií, ako ju opisujú aj samotné žalobkyne vo svojich písomných podaniach. Žalobkyne v nich odkazujú na nariadenie Rady (EHS) č. 374/87 z 5. februára 1987 o konečnom výbere súm zaručených na základe dočasného cla a o zavedení konečného antidumpingového cla na dovoz valivých ložísk s pôvodom v Japonsku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 35, s. 32), v ktorom Rada pri stanovovaní vývoznnej ceny použila skutočné rozpätie zisku prepojených dovozcov.

- 36 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné dospieť k záveru, že použitie predpokladaného rozpätia zisku neprepojených dovozcov v prejednávanej veci nevyplýva zo skutočnosti, že inštitúcie sa domnievali, že sú povinné ho použiť, ale z toho, že inštitúcie sa rozhodli použiť rozpätie zisku neprepojených dovozcov, keďže rozpätie zisku prepojeného dovozcu bolo skreslené kúpnu cenou medzi prepojenými spoločnosťami.
- 37 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdenia žalobkýň v tomto ohľade nedošlo k žiadnemu nesprávnemu právnemu posúdeniu.
- 38 Na doplnenie je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry majú inštitúcie v oblasti opatrení na ochranu obchodu širokú mieru voľnej úvahy, takže súd Únie môže vykonávať len obmedzené súdne preskúmanie (rozsudky Súdu prvého stupňa z 29. januára 1998, Sinochem/Rada, T-97/95, Zb. s. II-85, bod 51, a zo 17. júla 1998, Thai Bicycle/Rada, T-118/96, Zb. s. II-2991, body 32 a 33). Určenie primeraného ziskového rozpätia pri uplatňovaní tejto judikatúry nie je výnimočným prípadom, keďže nevyhnutne zahŕňa komplexné hospodárske posúdenia (pozri analogicky rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. marca 2000, Miwon/Rada, T-51/96, Zb. s. II-1841, bod 42, a Kundan a Tata/Rada, už citovaný v bode 26 vyššie, bod 50).
- 39 V rámci tejto časti prvého žalobného dôvodu sa teda žalobkyne obmedzujú na tvrdenie, že Rada sa dopustila nesprávneho právného posúdenia, keď sa pri výklade článku 2 ods. 9 základného nariadenia nesprávne domnievala, že bola povinná použiť predpokladané rozpätie zisku nezávislých dovozcov, hoci toto ustanovenie nezakazuje použiť skutočné rozpätie zisku prepojených dovozcov, pričom však nijako nepreukazujú, že by sa inštitúcie dopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa v skutočnosti rozhodli použiť takéto predpokladané rozpätie zisku namiesto skutočného rozpätia zisku prepojeného dovozcu.

- 40 Z toho vyplýva, že prvú časť prvého žalobného dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 41 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila povinnosť odôvodnenia podľa článku 253 ES, keď bez primeraného odôvodnenia rozhodla o zamietnutí použitia skutočného rozpätia zisku dovozcu, ktorý bol s nimi prepojený, a stanovila vývoznú cenu na základe predpokladaného rozpätia zisku, ktorý by dosiahol nezávislý dovozca.
- 42 Na jednej strane totiž Rada vôbec neoznámila žalobkyniam dôvody, ktoré ju viedli k domnienke, že zisk, ktorý skutočne dosiahol s nimi prepojený dovozca, bol menej primeraný než predpokladané rozpätie zisku stanovené na základe rozpätia zisku neprepojených dovozcov. Na druhej strane obyčajný odkaz Rady na jej predchádzajúcu prax spočívajúcu v použití predpokladaného rozpätia zisku určeného odkazom na rozpätie zisku neprepojených dovozcov nie je dostatočným vysvetlením podľa článku 253 ES.
- 43 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 44 Z judikatúry vyplýva, že v odôvodnení vyžadovanom článkom 253 ES musia byť jasne a jednoznačne uvedené úvahy orgánu Únie, ktorý prijal predmetný akt, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatia opatrenia a v prípade potreby brániť svoje práva a aby mohol súd Únie vykonať svoje preskúmanie (rozsudok Súdneho dvora z 30. septembra 2003, Eurocoton a i./Rada, C-76/01 P, Zb. s. I-10091, bod 88, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. októbra 1999, Acme/Rada, T-48/96, Zb. s. II-3089, bod 141).
- 45 V tomto ohľade treba ďalej spresniť, že Rada nie je povinná odpovedať v odôvodnení nariadenia na všetky skutkové a právne otázky uvádzané dotknutými osobami v priebehu správneho konania (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. októbra 1999, Swedish Match Philippines/Rada, T-171/97, Zb. s. II-3241, bod 82). Okrem toho sa nevyžaduje, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky rôzne relevantné skutkové a právne okolnosti, pričom požiadavky odôvodnenia sa musia posudzovať najmä vzhľadom na kontext aktu a právne predpisy upravujúce danú oblasť (rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 1995, Ferchimex/Komisia, T-164/94, Zb. s. II-2681, bod 118). Stačí, aby Rada uviedla skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre nariadenia zásadný význam (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, Asia Motor France a i./Komisia, T-387/94, Zb. s. II-961, body 103 a 104).
- 46 V prejednávanej veci Rada v odôvodnení č. 41 napadnutého nariadenia, ako aj v bode 41 konečného informačného dokumentu vysvetlila po prvé, že ziskom použitým pri stanovovaní vývoznnej ceny v predbežnom štádiu bol zisk dotknutého prepojeného dovozcu, po druhé, že podľa ustálenej praxe inštitúcií Únie by mal použitý zisk vyplývať zo zisku dosiahnutého nezávislými dovozcami, a po tretie, že rozpätie zisku

použitie v predbežnom štádiu teda muselo byť opravené, čo sa prejavilo miernym nárastom použitého zisku, hoci žalobkyne tvrdili, že úroveň zisku bola nadhodnotená.

47 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, z odôvodnenia č. 41 napadnutého nariadenia, ako aj z bodu 41 konečného informačného dokumentu jasne a jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie inštitúcií prijaté v štádiu prijímania konečných antidumpingových opatrení o zamietnutí použitia skutočného rozpätia zisku dovozcu prepojeného so žalobkyňami a o stanovení vývoznnej ceny na základe predpokladaného rozpätia zisku, ktorý by dosiahol nezávislý dovozca, je priamym dôsledkom prepojenia existujúceho medzi žalobkyňami a ich dovozcom. Týmto spôsobom inštitúcie žalobkyniam oznámili, že sa domnievajú, že je primeranejšie použiť predpokladané rozpätie zisku neprepojených dovozcov než rozpätie zisku prepojeného dovozcu.

48 Navyše je potrebné uviesť, že žalobkyne vo svojich pripomienkach ku konečnému informačnému dokumentu namietali proti rozhodnutiu inštitúcií použiť predpokladané rozpätie zisku, čím preukázali, že úplne pochopili odôvodnenie inštitúcií a boli schopné obhajovať svoje práva. Predovšetkým po prvé uviedli dôvody, pre ktoré sa domnievajú, že použitie rozpätia zisku neprepojenej spoločnosti bolo v prejednávanej veci nevhodné. Po druhé vysvetlili, že skutočné rozpätie zisku prepojeného dovozcu bolo malé a primerané. Po tretie tvrdili, že hoci ustálenou praxou Komisie bolo používanie predpokladaného rozpätia zisku nezávislého dovozcu, žiadne ustanovenie základného nariadenia nebránilo tomu, aby Komisia použila skutočné rozpätie zisku prepojenej spoločnosti.

49 Z týchto dôvodov je namieste zamietnuť druhú časť prvého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení práva žalobkýň na obhajobu

Tvrdenia účastníkov konania

- 50 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila ich právo na obhajobu, keďže z dôvodu neexistencie odôvodnenia nemohli účinne obhajovať svoje záujmy. Rada totiž žalobkyniam pred podaním vyjadrenia k žalobe vôbec neumožnila, aby predložili svoje pripomienky k jej argumentácii na podporu použitia predpokladaného rozpätia zisku. Predovšetkým Rada až v štádiu vyjadrenia k žalobe vysvetlila povahu nesprávneho posúdenia uskutočneného v štádiu dočasného nariadenia pri určovaní skutočného rozpätia zisku, teda nesprávneho posúdenia, o ktorom boli žalobkyne informované až 3. marca 2008, po prijatí napadnutého nariadenia.
- 51 Rada podporovaná Komisiou namieta proti argumentácii žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 52 Z judikatúry vyplýva, že požiadavky vyplývajúce z rešpektovania práva na obhajobu je potrebné dodržiavať nielen v rámci konaní, ktoré môžu viesť k uloženiu sankcií, ale aj v prešetrovaniach, ktoré predchádzajú prijatiu antidumpingových nariadení, ktoré sa môžu dotknutých podnikov priamo a osobne dotýkať a mať pre ne nepriaznivé dôsledky (rozsudok Súdneho dvora z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertilizer/Rada,

C-49/88, Zb. s. I-3187, bod 15). Konkrétne musí byť dotknutým podnikom v priebehu správneho konania umožnené vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom uvádzaným Komisiou na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva (rozsudok Al-Jubail Fertilizer/Rada, už citovaný, bod 17).

53 Práve v duchu predchádzajúcich úvah treba overiť, či Rada porušila právo žalobkyní na obhajobu.

54 V prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyní, podľa ktorého im Rada pred podaním vyjadrenia k žalobe vôbec nedala možnosť, aby predložili svoje pripomienky k jej argumentácii na podporu použitia predpokladaného rozpätia zisku, stačí pripomenúť, ako už bolo uvedené v bodoch 47 a 48 vyššie, že tak bod 41 konečného informačného dokumentu, ako aj odôvodnenie č. 41 napadnutého nariadenia jasne a jednoznačne uvádzajú, že rozhodnutie inštitúcií odmietnuť použitie skutočného rozpätia zisku dovozcu prepojeného so žalobkyňami bolo priamym dôsledkom existujúceho prepojenia medzi žalobkyňami a ich dovozcom. Navyše vo svojich pripomienkach ku konečnému informačnému dokumentu žalobkyne spochybňovali rozhodnutie inštitúcií použiť predpokladané rozpätie zisku. Z toho vyplýva, že žalobkyne nielenže mali možnosť účinne uviesť svoje stanovisko k použitiu predpokladaného rozpätia zisku, ale navyše svoje stanovisko v tomto ohľade aj účinne vyjadrili.

55 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyní, podľa ktorého im Rada neposkytla žiadne vysvetlenie, čo sa týka povahy nesprávneho posúdenia uskutočneného pri určovaní skutočného rozpätia zisku pred podaním vyjadrenia k žalobe, treba uviesť, že skutočné rozpätie

zisku bolo použité na určenie vývoznjej ceny pri ukladaní dočasných antidumpingových opatrení. Z odôvodnenia č. 41 napadnutého nariadenia naopak vyplýva, že v štádiu ukladania konečných antidumpingových opatrení sa použilo predpokladané rozpätie zisku. Žalobkyne teda nepreukázali, v čom sú vysvetlenia, o ktorých sa domnievajú, že ich dostali neskoro, relevantné na účely obhajoby ich záujmov pri prijímaní napadnutého nariadenia.

56 Z toho vyplýva, že nedošlo k žiadnemu porušeniu práva žalobkýň na obhajobu.

57 Preto je namieste zamietnuť tretiu časť prvého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O štvrtej časti prvého žalobného dôvodu založenej na zásade riadnej správy vecí verejných

Tvrdenia účastníkov konania

58 Žalobkyne v replike tvrdia, že Rada si nespĺnila povinnosť náležitej starostlivosti a porušila zásadu riadnej správy vecí verejných. Z vyjadrenia Rady k žalobe totiž vyplýva,

že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pretože žalobkyniam bolo zabránené, aby v žalobe napadli skutočnosť, že Rada nepreskúmala ich tvrdenia včas.

59 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

60 Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje aj na Všeobecný súd na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu a podľa článku 44 ods. 1 písm. c) a d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, musí každá žaloba obsahovať uvedenie predmetu sporu, návrhov žalobcu a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnilo žalovanému pripraviť si obhajobu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je pre prijateľnosť žaloby potrebné, aby z jej textu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súvislým a pochopiteľným spôsobom (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. mája 1997, *Guérin automobiles/Komisia*, T-195/95, Zb. s. II-679, bod 20, a z 3. februára 2005, *Chiquita Brands a i./Komisia*, T-19/01, Zb. s. II-315, bod 64).

61 Skutkové a právne okolnosti, o ktoré sa opierajú žalobkyne na podporu tejto výhrady, však z ich písomných podaní pochopiteľným spôsobom nevyplývajú. Uvádzajú totiž, že keďže Rada nepreskúmala ich tvrdenia včas, bolo im zabránené, aby napadli zjavne nesprávne posúdenie. Žalobkyne však nespresňujú ani to, na ktoré tvrdenia odkazujú a o aké zjavne nesprávne posúdenie ide.

- 62 Na základe uvedeného je namieste zamietnuť štvrtú časť prvého odvolacieho dôvodu ako neprípustnú a v nadväznosti na to zamietnuť aj prvý žalobný dôvod ako celok.

2. O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa ponuky cenového záväzku spoločnosti Silmak

O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

Tvrdenia účastníkov konania

- 63 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila zásadu rovnosti zaobchádzania, keďže predčasne poskytla dočasný informačný dokument spoločnosti Silmak, čím jej umožnila ponúknuť cenový záväzok. Uvádzajú, že Rada opomenula simultánne im poskytnúť uvedený dokument, hoci sa nachádzali v rovnakej situácii ako Silmak. Navyše tvrdia, že podľa rozsudku Súdneho dvora z 11. júla 1990, Sermes (C-323/88, Zb. s. I-3027, body 46 a 47), „diskrimináciu“ možno odôvodniť na základe rozdielov v právnom postavení dotknutých strán, len pokiaľ existuje legislatívny základ odôvodňujúci tieto rozdiely. Samotná Rada však neodkazovala na právny akt, ale na ustálenú prax.
- 64 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 65 Zásada rovnosti zaobchádzania zakazuje posudzovať jednak rovnaké prípady rozdielne a jednak rozdielne prípady rovnako, pokiaľ to neodôvodňujú objektívne dôvody [rozsudok Súdneho dvora z 27. januára 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Rada, C-422/02 P, Zb. s. I-791, bod 33].
- 66 V tomto ohľade sa Všeobecný súd domnieva, že žalobkyne a Silmak nemožno považovať za spoločnosti, ktoré sa nachádzajú v rovnakých situáciách.
- 67 Treba totiž pripomenúť, že Rada vo svojich písomných podaniach vysvetľuje, že inštitúcie konali na základe zásad stanovených v záveroch zasadania Európskej rady v Essene (Nemecko), ktoré sa konalo 9. a 10. decembra 1994, ako aj v článku 36 ods. 2 Dohody o stabilizácii a pridružení medzi Európskym spoločenstvom na jednej strane a Bývalou juhoslovanskou republikou Macedónsko na strane druhej (Ú. v. EÚ L 84, 2004, s. 13; Mim. vyd. 11/054, s. 3, ďalej len „DSP“). Na základe týchto zásad Komisia zaviedla ustálenú prax pre antidumpingové prešetrovania, pokiaľ ide o štáty uchádzajúce sa o prístupenie, podľa ktorej približne dva mesiace pred zavedením dočasných opatrení informuje Stabilizačnú a asociačnú radu, dotknutú vládu a vyvážajúcich výrobcov o skutkových okolnostiach, na základe ktorých zamýšľa odporučiť zavedenie dočasných opatrení. Rada spresňuje, že táto informácia, ktorá sa týka výlučne skutkových okolností preukazujúcich dumping, slúži najmä na to, aby umožnila vývozcovi predložiť ponuku cenového záväzku.
- 68 Je potrebné uviesť, tak ako uviedla Rada, že článok 36 ods. 2 DSP stanovuje jednak, že Stabilizačná a asociačná rada musí byť informovaná o prípade dumpingu hneď, ako sa začne antidumpingové prešetrovanie, a jednak, že pokiaľ nedošlo ku skončeniu dumpingu alebo pokiaľ sa nenašlo nijaké iné uspokojivé riešenie do tridsiatich dní po

oznámení věci Stabilizační a asociační rade, môžu sa prijať primerané opatrenia. Z tohto ustanovenia vyplýva, že ku komunikácii medzi Komisiou a vyvážajúcimi výrobcami so sídlom v Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko musí nevyhnutne dôjsť pred zavedením dočasných antidumpingových opatrení, pretože inak by nebolo možné predpokladať nijaké uspokojujúce riešenie v zmysle tohto ustanovenia. Z rovnakého dôvodu z tohto ustanovenia vyplýva, že zásadné dôvody a skutkové okolnosti, na základe ktorých inštitúcie zamýšľajú odporučiť zavedenie dočasných antidumpingových opatrení, musia byť vyvážajúcim výrobcom známe, pretože inak by pre nich bolo ťažké ponúknuť uspokojujúce riešenie.

- 69 Spoločnosť Silmak je výrobca so sídlom v Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko, uplatňuje sa na ňu toto ustanovenie a dostala dočasný informačný dokument predčasne, čo jej umožnilo urobiť Komisii ponuku cenového záväzku. V dôsledku toho predčasné zaslanie uvedeného dokumentu spoločnosti Silmak nepredstavuje porušenie rovnosti zaobchádzania, keďže táto spoločnosť sa vzhľadom na uplatnenie článku 36 ods. 2 DSP nachádzala v odlišnej situácii než žalobkyne.
- 70 Tento záver nemožno spochybníť tvrdením žalobkýň založeným na rozsudku Sermes, už citovanom v bode 63 vyššie.
- 71 Súdny dvor totiž na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, na jednej strane v tomto rozsudku vo všeobecnosti netvrdí, že „diskrimináciu“ možno odôvodniť na základe rozdielov v právnom postavení dotknutých strán len pod podmienkou, že existuje legislatívny základ odôvodňujúci tieto rozdiely. Vo veci, ktorá viedla k uvedenému rozsudku, žalobca tvrdil, že uplatnenie osobitných ustanovení týkajúcich sa nemeckého vnútorného obchodu, ktoré umožňovali vyvážať z Nemeckej demokratickej republiky

do Nemeckej spolkovkej republiky bez antidumpingových ciel, predstavovalo „diskrimináciu“. Súdny dvor vo svojom rozsudku odpovedal, že rozdielne zaobchádzanie, na ktoré poukazuje Sermes, malo normatívny základ v protokole, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, a preto ho nebolo možné považovať za „diskrimináciu“. Týmto spôsobom sa teda Súdny dvor obmedzil na tvrdenie, že skutočnosť, že protokol, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, stanovoval osobitné ustanovenia týkajúce sa nemeckého vnútorného obchodu, predstavovala objektívny dôvod odôvodňujúci výhodnejšie zaobchádzanie pre vyvážajúcich výrobcov so sídlom v Nemeckej demokratickej republike podľa judikatúry citovanej v bode 65 vyššie.

72 Na druhej strane treba v každom prípade konštatovať, že v prejednávanej veci, ako bolo uvedené v bode 68 vyššie, má rozdielne zaobchádzanie medzi spoločnosťou Silmak a žalobkyňami základ v normatívnom predpise, konkrétne v článku 36 ods. 2 DSP.

73 Na doplnenie je vhodné uviesť, že žalobkyne z právneho hľadiska dostatočne nepreukázali, že zistenie „diskriminačného zaobchádzania“, pokiaľ ide o sprístupnenie dočasného informačného dokumentu, mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého nariadenia, čo by odôvodňovalo jeho zrušenie. Pri vypočutí na pojednávaní v súvislosti s týmto bodom žalobkyne pripomenuli, že vo svojich písomných podaniach vysvetlili, že z dôvodu tohto „diskriminačného zaobchádzania“ Rada v napadnutom nariadení stanovila povinnosť platiť antidumpingové clá počas päť a pol roka v prípade žalobkyní a len počas piatich rokov v prípade spoločnosti Silmak.

74 Na jednej strane aj za predpokladu, že by sa toto tvrdenie vykladalo ako relevantné na zrušenie napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o žalobkyne, z dôvodu, že sa

spoločnosti Silmak mala tiež uložiť povinnosť platiť antidumpingové clá počas päť a pol roka, je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania alebo zákazu diskriminácie, tak ako je pripomenuté v bode 65 vyššie, musí byť v súlade so zásadou zákonnosti, podľa ktorej sa nikto nemôže vo svoj prospech dovoľávať nezákonnosti, ku ktorej došlo v prospech iného (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 1985, Williams/Dvor audítorov, 134/84, Zb. s. 2225, bod 14 a tam citovanú judikatúru; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Cascades/Komisia, T-308/94, Zb. s. II-925, bod 259, a z 20. marca 2002, LR AF 1998/Komisia, T-23/99, Zb. s. II-1705, bod 367). Žalobkyne preto nemôžu zakladať svoj návrh na zrušenie napadnutého nariadenia v časti, v ktorej sa ich týka, na skutočnosti, že uvedené nariadenie spoločnosti Silmak protiprávne ukladá povinnosť platiť antidumpingové clá len počas piatich rokov.

⁷⁵ Na druhej strane aj za predpokladu, že by sa toto tvrdenie vykladalo ako relevantné na zrušenie napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o žalobkyne, z dôvodu, že sa im mala tak ako spoločnosti Silmak uložiť povinnosť platiť antidumpingové clá len počas piatich rokov, je potrebné pripomenúť, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 132 napadnutého nariadenia, že žalobkyne ponúkli Komisii cenový záväzok a že tento záväzok Komisia odmietla. Žalobkyne neuviedli nijaký argument, ktorý by preukazoval, že cenový záväzok, ktorý by mohli ponúknuť skôr, teda v rovnakom čase ako Silmak, by mal iný obsah než ten, ktorý ponúkli po poskytnutí konečného informačného dokumentu, a teda že by mal väčšiu šancu byť prijatý Komisiou. Preto zistenie „diskriminačného zaobchádzania“ v prospech Silmak v žiadnom prípade nebolo spôsobilé odôvodniť zrušenie napadnutého nariadenia.

⁷⁶ Vzhľadom na všetky úvahy uvedené vyššie treba prvú časť druhého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení článku 6 ods. 7 článku 8 ods. 4 a článku 20 ods. 1 základného nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 77 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila článok 20 ods. 1, článok 6 ods. 7 a článok 8 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 20 ods. 1, článok 6 ods. 7 a článok 8 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009).
- 78 V prvom rade žalobkyne uvádzajú, že článok 20 ods. 1 základného nariadenia stanovuje, že dočasný informačný dokument možno poskytnúť vývozcom až po zavedení dočasných antidumpingových opatrení, a to na základe písomnej žiadosti. Podľa žalobkýň, hoci Silmak nezaslala Komisii žiadnu písomnú žiadosť o poskytnutie dočasného informačného dokumentu, Komisia jej ho poskytla 11. júla 2007, teda predtým, než došlo k prijatiu dočasného nariadenia.
- 79 Ďalej žalobkyne tvrdia, že cenový záväzok, ktorý ponúkla Silmak na základe protiprávneho sprístupnenia dočasného informačného dokumentu, bol doplnený do nedôverného spisu konania až po formálnom uverejnení dočasného nariadenia, čo podľa nich odporuje článku 6 ods. 7 a článku 8 ods. 4 základného nariadenia. Žalobkyne sa oboznámili s cenovým záväzkom až v dočasnom nariadení, pričom jeho nedôverné znenie mohli preskúmať až 3. septembra 2007.

80 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkyň.

Posúdenie Všeobecným súdom

81 Po prvé, pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení článku 20 ods. 1 základného nariadenia, je potrebné pripomenúť, že tento článok sa týka poskytovania informácií účastníkom konania. Konkrétnejšie, uvedený článok stanovuje dotknutým účastníkom konania možnosť požiadať o poskytnutie informácií o podstatných skutočnostiach a dôvodoch, na základe ktorých boli uložené prechodné opatrenia, a tiež upravuje praktické spôsoby ich poskytnutia. Článok 20 ods. 1 základného nariadenia teda stanovuje, že žiadosti o poskytnutie týchto informácií sa predložia písomne bezodkladne po uložení dočasných opatrení a predmetné informácie sa poskytnú písomne, len čo to bude možné.

82 V každom prípade nič v znení tohto článku neumožňuje dospieť k záveru, ako tvrdia žalobkyne, že dočasný informačný dokument možno poskytnúť vývozcom až po zavedení dočasných antidumpingových opatrení a na základe písomnej žiadosti. Hoci z článku 20 ods. 1 základného nariadenia možno vyvodiť, že dotknutí účastníci konania nemôžu žiadať o poskytnutie informačného dokumentu pred zavedením dočasných opatrení a musia podať svoju žiadosť písomne, tento článok nezakazuje Komisii, aby z vlastnej iniciatívy poskytla uvedený dokument pred zavedením dočasných opatrení a bez toho, aby jej bola podaná písomná žiadosť v tejto súvislosti.

83 Z tohto dôvodu sa výhrada uvedená žalobkyňou zakladá na nesprávnom výklade článku 20 ods. 1 základného nariadenia, a preto sa musí zamietnuť.

- 84 Po druhé, pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení článku 6 ods. 7 a článku 8 ods. 4 základného nariadenia, je potrebné pripomenúť, že na jednej strane článok 6 ods. 7 základného nariadenia v podstate stanovuje, že dotknutí účastníci konania môžu na základe písomnej žiadosti žiadať o povolenie nahliadnuť do nedôverného spisu konania a môžu podať pripomienky k dôkazom obsiahnutým v uvedenom spise, pričom tieto pripomienky musí Komisia zohľadniť. Na druhej strane článok 8 ods. 4 základného nariadenia stanovuje, že účastníci konania, ktorí ponúknu záväzok, sú povinní predložiť nedôverné znenie tohto záväzku, aby mohlo byť oznámené účastníkom konania dotknutým prešetovaním.
- 85 Opätovne je potrebné poukázať na to, že nič v znení týchto ustanovení nepodopiera tvrdenie žalobkyní, podľa ktorého by skutočnosť, že ponuka cenového záväzku spoločnosti Silmak bola doložená do nedôverného spisu konania až po formálnom uveřejnení dočasného nariadenia, odporovala článku 6 ods. 7 a článku 8 ods. 4 základného nariadenia. Hoci tieto ustanovenia jednak stanovujú účastníkom konania, ktorí ponúkli cenový záväzok, povinnosť predložiť nedôverné znenie tohto záväzku, a jednak stanovujú Komisii povinnosť sprístupniť uvedené nedôverné znenie dotknutým účastníkom konania, ktorí o to písomne požiadali, neobsahujú nijaký údaj a *a fortiori* nijakú povinnosť, pokiaľ ide o okamih, v ktorom je potrebné vložiť kópiu cenového záväzku do nedôverného spisu konania.
- 86 Preto je rovnako ako pri predchádzajúcej výhrade namieste domnievať sa, že táto výhrada sa zakladá na nesprávnom výklade článku 6 ods. 7 a článku 8 ods. 4 základného nariadenia, a teda sa musí zamietnuť.
- 87 Navyše je potrebné zdôrazniť, že procesné pochybenie, na aké sa odvolávajú žalobkyne v prejednávanej veci, môže viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia len vtedy, keď môže konkrétne ovplyvniť ich právo na obhajobu a týmto spôsobom obsah

uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 1980, Distillers Company/Komisia, 30/78, Zb. s. 2229, bod 26).

- 88 Žalobkyne však nepredložili nijaké tvrdenie, ktorým by sa snažili preukázať, že cenový záväzok, ktorý by mohli ponúknuť skôr, a to po preštudovaní záväzku spoločnosti Silmak a dočasného informačného dokumentu, by jednak mal odlišný obsah od záväzku, ktorý ponúkli po poskytnutí konečného informačného dokumentu, a jednak by mal väčšiu šancu byť prijatý Komisiou. Preto nepreukázali, že napadnuté nariadenie by v prípade neexistencie pochybení, na ktoré poukazujú, malo, čo sa ich týka, iný obsah.
- 89 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné zamietnuť druhú časť druhého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 90 Žalobkyne tvrdia, že Rada si nespĺnila povinnosť odôvodnenia. Hoci totiž vo svojich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu poukázali na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, Rada im nikdy, ani v napadnutom nariadení,

nevysvetlila dôvody, pre ktoré predčasne sprístupnila dočasný informačný dokument, začala rokovania o cenovom záväzku a prijala uvedený záväzok.

- 91 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 92 Táto výhrada sa musí skúmať v duchu judikatúry citovanej v bodoch 44 a 45 vyššie.
- 93 V prejednávanej veci Komisia v odôvodneniach č. 175 a 180 dočasného nariadenia uviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že ponuka záväzku spoločnosti Silmak bola prijateľná. Rada tiež v odôvodneniach č. 130 až 132 napadnutého nariadenia vysvetlila dôvody, pre ktoré rozhodla o neprijatí záväzkov ponúknutých štyrmi vyvážajúcimi výrobcami a o späťvzatí prijatia záväzku ponúknutého spoločnosťou Silmak. Týmto spôsobom inštitúcie rešpektovali požiadavky stanovené judikatúrou v bodoch 44 a 45 vyššie.
- 94 Podľa tej istej judikatúry a v rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, Rada naopak nebola povinná odpovedať na pripomienky k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania, ktoré vyplývalo zo skoršieho sprístupnenia dočasného informačného dokumentu. Hoci dôvody, pre ktoré sú cenové záväzky ponúknuté Komisii prijaté alebo odmietnuté, majú zásadný význam v rámci štruktúry napadnutého nariadenia, nemožno tvrdiť, že o ten istý prípad ide aj pri dôvodoch skoršieho sprístupnenia konečného informačného dokumentu spoločnosti Silmak. V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že v bodoch 73 až 75 vyššie už bolo preukázané, že zistenie existencie porušenia zásady

rovnosti zaobchádzania, pokiaľ ide o skoršie sprístupnenie uvedeného dokumentu, nie je spôsobilé ovplyvniť zákonnosť napadnutého nariadenia. Preto aj za predpokladu, že by žalobkyne získali vysvetlenia týkajúce sa dôvodov skoršieho sprístupnenia dočasného informačného dokumentu, takéto vysvetlenia by im neposkytli informáciu o dôvodoch, pre ktoré bol ich cenový záväzok odmietnutý a cenový záväzok Silmak v predbežnom štádiu prijatý a následne v konečnom štádiu zamietnutý. Inými slovami, dôvody skoršieho sprístupnenia dočasného informačného dokumentu nemožno považovať za základ napadnutého nariadenia, a teda nevysvetlenie týchto dôvodov nemôže viesť k nepochopeniu uvedeného nariadenia žalobkyňami.

- 95 Preto je namieste zamietnuť tretiu časť druhého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O štvrtej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení práva žalobkyní na obhajobu

Tvrdenia účastníkov konania

- 96 Žalobkyne sa domnievajú, že ich právo na obhajobu bolo porušené, keďže cenový záväzok spoločnosti Silmak nebol vložený do nedôverného spisu včas, teda v okamihu, keď boli nedôverné údaje potrebné na účely výkonu práva na obhajobu dotknutými účastníkmi konania. Hoci Rada tvrdí, že uvedený záväzok vložila do nedôverného spisu 3. augusta 2007, žalobkyne poukazujú na to, že na kópii záväzku, s ktorou sa oboznámili v nedôvernom spise, je uvedený dátum 3. september 2007, čo by znamenalo,

že v skutočnosti tento záväzok do spisu nebol vložený pred týmto dátumom. Z tohto dôvodu žalobkyne neboli schopné ponúknuť cenový záväzok pred prijatím dočasných opatrení a ich právo na obhajobu bolo porušené.

- 97 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 98 Je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry, na ktorú sa odkazuje v bode 52 vyššie, musí byť dotknutým podnikom v priebehu správneho konania umožnené vhodne vyjadriť svoje stanovisko. Z judikatúry tiež vyplýva, že nemožno hovoriť o porušení práva na obhajobu, pokiaľ sa preukáže, že napriek pochybeniu na strane inštitúcií boli žalobkyne v priebehu správneho konania spôsobilé vyjadriť svoje stanovisko (rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. novembra 1998, *Champion Stationery a i./Rada*, T-147/97, Zb. s. II-4137, bod 79). Nakoniec prislúcha žalobcovi, aby preukázal, že by mohol lepšie zabezpečiť svoju obhajobu, ak by k pochybeniu nedošlo (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 8. júla 1999, *Hercules Chemicals/Komisia*, C-51/92 P, Zb. s. I-4235, bod 81, a z 15. októbra 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, bod 318).
- 99 V prejednávanej veci žalobkyne tvrdia, že nedôverná verzia ponuky cenového záväzku spoločnosti Silmak mala byť do spisu konania vložená 3. augusta 2007, teda pred prijatím dočasného nariadenia. Nevysvetľujú však jednak, ako by im toto pochybenie zabránilo vhodne vyjadriť svoje stanovisko, a jednak, ako by v prípade neexistencie tohto pochybenia mohli lepšie zabezpečiť svoju obhajobu. V tomto ohľade, i keď žalobkyne nemali prístup k nedôvernej verzii ponuky cenového záväzku spoločnosti Silmak pred prijatím dočasného nariadenia, napriek tomu boli spôsobilé ponúknuť

takýto záväzok Komisii, ako sa to uvádza v odôvodnení č. 132 napadnutého nariadenia, po poskytnutí konečného informačného dokumentu. Žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by preukazoval, že záväzok, ktorý by mohli ponúknuť skôr, a to po preštudovaní záväzku spoločnosti Silmak, by mal jednak iný obsah než záväzok, ktorý ponúkli po poskytnutí konečného informačného dokumentu, a jednak väčšiu šancu byť prijatý Komisiou. Preto je potrebné domnievať sa, že žalobkyne by nezabezpečili svoju obhajobu lepšie, ak by mali prístup k záväzku spoločnosti Silmak pred prijatím dočasného nariadenia.

- 100 Inštitúciám preto nemožno vytýkať žiadne porušenie práva žalobkýň na obhajobu. Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť štvrtú časť druhého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.
- 101 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné zamietnuť druhý žalobný dôvod ako celok.

3. O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa určenia ujmy

Tvrdenia účastníkov konania

- 102 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila článok 3 ods. 6 základného nariadenia (teraz článok 3 ods. 6 nariadenia č. 1225/2009), keďže prevažná časť výrobného odvetvia Spoločenstva neutrpela nijakú ujmu. Nemožno totiž spochybniť, že FerroAtlántica SL

a FerroPem SAS, dvaja výrobcovia ferosilícia v Spoločenstve, ktorí predstavujú v období prešetrovania veľmi významnú časť výrobného odvetvia Spoločenstva v zmysle výrobných kapacít a objemu výroby, v tomto období neutrpejú žiadnu ujmu, keďže ich výroba, predaj a úroveň používania kapacít boli stabilné, respektíve vzrástli. Rada sa však na základe článku 4 a článku 3 ods. 5 základného nariadenia (teraz článok 4 a článok 3 ods. 5 nariadenia č. 1225/2009) domnievala, že musí stanoviť, že ide o značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu Spoločenstva ako celku. Podľa žalobkyní sa tým Rada zjavne dopustila viacerých „nesprávnych posúdení značnosti ujmy“.

103 Po prvé by bolo z právneho hľadiska neprávne tvrdiť, že Rada je pri posúdení ujmy povinná zohľadniť výlučne hospodárske faktory, ktoré ovplyvňujú všetkých členov výrobného odvetvia Spoločenstva rovnako. V tomto ohľade žalobkyne uvádzajú, že hoci článok 3 základného nariadenia skutočne vyžaduje, aby sa preukázala značná ujma pre výrobné odvetvie Spoločenstva, toto ustanovenie nespresňuje, či Komisia musí vychádzať výlučne z výkonu výrobcov Spoločenstva ako celku stanoveného vo forme váženého priemeru alebo či musí zohľadniť aj individuálny výkon každého výrobcu Spoločenstva.

104 Po druhé žalobkyne pripomínajú, že Rada je povinná preukázať existenciu značnej ujmy v zmysle článku 3 ods. 1 a 6 základného nariadenia (článok 3 ods. 1 základného nariadenia je teraz článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1225/2009). Keďže podľa žalobkyne prevažná časť výrobného odvetvia Spoločenstva neutrpejú žiadnu ujmu, nemohlo dôjsť k nijakej značnej ujme spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva, či už z právneho alebo skutkového hľadiska. Ďalej sú podľa žalobkyní opatrenia uložené za takýto podmienok neprimerané. Nakoniec tvrdia, že stanovenie existencie značnej ujmy spôsobenej priemyselnému odvetviu Spoločenstva, z ktorého prevažná časť

neutrpeľa nijakú ujmu, nemožno považovať za založené na „nesporných a dôveryhodných dôkazoch“ a uskutočnené spravodlivým spôsobom. Článok 3 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 3 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009) však ukladá, aby takéto určenie bolo založené na nesporných dôkazoch a objektívnom preskúmaní vplyvu dovozov, o ktorých sa tvrdí, že sú dumpingové, na výrobné odvetvie Spoločenstva.

105 Po tretie sa žalobkyne domnievajú, že na jednej strane prístup Rady spočívajúci v stanovení ujmy na základe výsledkov vážených priemerov výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku nie je upravený základným nariadením a *a fortiori* nie je upravený uvedeným nariadením ako jediná metóda umožňujúca stanoviť existenciu ujmy. Na druhej strane za predpokladu, že by prístup Rady spočívajúci v určení ujmy na základe výsledkov váženého priemeru výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku bol správny, takýto prístup by odporoval zákazu zneužitia práva, ktorý je základnou zásadou práva Únie, ako to potvrdzuje aj judikatúra.

106 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

107 Žalobkyne v podstate namietajú proti záveru Rady, podľa ktorého výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo ujmu, keďže podľa ich názoru výroba, predaje a úroveň využívania kapacít dvoch výrobcov Spoločenstva predstavujúcich prevažnú časť výrobného

odvetvia Spoločenstva boli stabilné, respektíve sa zvýšili. Tvrdia, že týmto spôsobom Rada porušila článok 3 ods. 6 základného nariadenia.

108 Preskúmanie tretieho žalobného dôvodu si vyžaduje prístup v dvoch etapách. V prvom rade je potrebné vykladať článok 3 ods. 6 základného nariadenia, a všeobecne článok 3 uvedeného nariadenia, ktorý sa týka určenia existencie ujmy, s cieľom stanoviť povinnosti, ktoré toto ustanovenie ukladá inštitúciám, pokiaľ ide o metódu vyhodnotenia ujmy. Ďalej je potrebné overiť, či v prejednávanej veci inštitúcie konali v súlade so zásadami stanovenými týmto ustanovením, a to aj vzhľadom na situáciu spoločností FerroPem a FerroAtlántica, ako ju opisujú žalobkyne.

109 V prvom rade, pokiaľ ide o výklad článku 3 ods. 6 základného nariadenia, o ktorom žalobkyne tvrdia, že bol porušený, je potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie uvádza tri zásady. Po prvé analýza ujmy od inštitúcií vyžaduje, aby preukázali dopad dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva. Po druhé toto ustanovenie spresňuje, že je potrebné analyzovať dopad objemu a/alebo úrovne dumpingových dovozných cien. Po tretie ujma musí byť značná.

110 Toto ustanovenie naopak neopisuje metódu, ktorú majú inštitúcie použiť pri analýze dopadu objemu a/alebo úrovne dumpingových dovozných cien na výrobné odvetvie Spoločenstva. V tomto ohľade je namieste odkázať na článok 3 ods. 2 a 5 základného nariadenia. Článok 3 ods. 2 tohto nariadenia vo všeobecnosti stanovuje, že určenie existencie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie. Článok 3 ods. 5 základného nariadenia uvádza, že vyhodnotenie dopadu dumpingových dovozov na príslušné výrobné odvetvie Spoločenstva zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia. Obsahuje demonštratívny zoznam uvedených relevantných

hospodárskych faktorov a ukazovateľov a spresňuje, že jeden alebo viaceré z týchto faktorov nemusia byť nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

- 111 Zo spojeného výkladu odsekov 2, 5 a 6 článku 3 základného nariadenia teda v podstate vyplýva, že vymedzenie ujmy si vyžaduje objektívne preskúmanie založené na priamych dôkazoch o dopade objemu a/alebo úrovne dumpingových dovozných cien na situáciu vo výrobnom odvetví Spoločenstva, pričom toto preskúmanie spočíva v hodnotení hospodárskych faktorov a ukazovateľov relevantných pre situáciu uvedeného výrobného odvetvia.
- 112 Treba spresniť, že pojem výrobné odvetvie Spoločenstva, na ktorý článok 3 ods. 2, 5 a 6 základného nariadenia odkazuje, je definovaný v článku 4 ods. 1 tohto nariadenia (teraz článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1225/2009), ktorý stanovuje, že pojem „výrobné odvetvie Spoločenstva“ sa vysvetľuje tak, že označuje výrobcov podobných výrobkov v rámci Spoločenstva ako celok alebo tých z nich, ktorých spoločná výroba výrobkov predstavuje podstatnú časť v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 5 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009) celkovej výroby týchto výrobkov v rámci Spoločenstva.
- 113 Článok 5 základného nariadenia sa týka začatia antidumpingového konania. Jeho odsek 4 stanovuje, že podnet, na základe ktorého sa začína antidumpingové prešetrovanie, sa považuje za podaný výrobným odvetvím Spoločenstva alebo v jeho mene, ak ho podporia výrobcovia Spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby dotknutého výrobku v Spoločenstve.

- 114 V dôsledku toho z analýzy ustanovení uvedených v bodoch 109 až 113 vyššie vyplýva, že na jednej strane, hoci preskúmanie inštitúcií má viesť k záveru, že ujma spôsobená výrobnému odvetviu Spoločenstva je značná, nevyžaduje sa, aby všetky hospodárske faktory a ukazovatele preukazovali negatívnu tendenciu. Na druhej strane inštitúcie musia skúmať dopad dumpingových dovozov na situáciu vo výrobnom odvetví Spoločenstva ako celku – konkrétne na všetkých výrobcov Spoločenstva alebo aspoň na situáciu výrobcov Spoločenstva, ktorí podporili začatie antidumpingového konania, ktorých spoločná výroba predstavuje viac než 50 % celkovej výroby dotknutého výrobku v Spoločenstve –, môžu si však slobodne vybrať metódu, ktorú použijú na dosiahnutie tohto výsledku. Inštitúcie si môžu napríklad, ako uvádzajú žalobkyne, vybrať, že preukážu existenciu ujmy spôsobenej každému výrobcovi Spoločenstva, alebo preukážu takúto ujmu na základe zoskupených alebo vážených údajov všetkých výrobcov Spoločenstva tvoriacich výrobné odvetvie Spoločenstva v zmysle článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 4 základného nariadenia.
- 115 Ďalej je potrebné overiť, či analýza uskutočnená inštitúciami v prejednávanej veci bola v súlade s článkom 3 ods. 6 základného nariadenia a všeobecne s článkom 3 tohto nariadenia, ako je vykladaný v bodoch 109 až 114 vyššie.
- 116 V tomto ohľade je potrebné na úvod pripomenúť, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie Únie širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (pozri rozsudky Súdneho dvora z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Zb. s. I-7723, bod 40 a tam citovanú judikatúru, a z 3. septembra 2009, Mosaer Baer India/Rada, C-535/06 P, Zb. s. I-7051, bod 85).
- 117 Podľa judikatúry určenie existencie ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva predpokladá posúdenie zložitých hospodárskych situácií, a preto sa súdne preskúmanie

takéhoto posúdenia musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či boli správne zistené skutočnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci (rozsudok Mosaer Baer India/Rada, už citovaný v bode 116 vyššie, bod 86).

118 V tomto kontexte je potrebné poukázať na to, že analýza ujmy bola vedená inštitúciami na základe údajov týkajúcich sa šiestich výrobcov Spoločenstva vrátane FerroPem a FerroAtlántica. Treba zdôrazniť, že vysvetlenia poskytnuté Komisiou v tomto ohľade, uvedené v odôvodneniach č. 77 a 78 dočasného nariadenia, žalobkyne nespochybňujú. Komisia vysvetlila, že počas obdobia prešetrovania existovalo v Spoločenstve sedem výrobcov ferosilícia, že podnet na začatie antidumpingového konania, ktorý viedol k napadnutému nariadeniu, podalo päť výrobcov Spoločenstva, že šiesty výrobca Spoločenstva sa rozhodol podporiť konanie svojou spoluprácou pri prešetrovaní a že siedmy výrobca nezaujal nijaké stanovisko a nepredložil nijaké údaje. Podľa Komisie predstavuje šesť spolupracujúcich výrobcov Spoločenstva 95 % výroby ferosilícia v Spoločenstva počas obdobia prešetrovania.

119 Na tomto základe inštitúcie analyzovali vývoj relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov z hľadiska situácie výrobného odvetvia Spoločenstva v súlade s článkom 3 ods. 5 základného nariadenia. Táto analýza sa viedla na základe zoskupených a vážených údajov v závislosti od druhu hospodárskeho faktora alebo ukazovateľa šiestich výrobcov Spoločenstva, ktorí na konaní spolupracovali. Komisia v odôvodneniach č. 91 až 106 dočasného nariadenia najmä analyzovala vývoj výrobného odvetvia Spoločenstva, výrobných kapacít, využitia týchto kapacít, zásob, predaja, trhových podielov, vážených priemerných cien, ziskovosti, peňažného toku, investícií, návratnosti investícií a schopnosti zvyšovať kapitál, zamestnanosti, produktivity a miezd. Číselné údaje nachádzajúce sa v uvedených odôvodneniach žalobkyne nespochybňujú. Komisia v odôvodneniach č. 107 až 109 dočasného nariadenia dospela k záveru,

že hoci určité hospodárske ukazovatele ostali stabilné alebo zaznamenali pozitívny vývoj, situácia výrobného odvetvia Spoločenstva sa počas zohľadňovaného obdobia globálne zreteľne zhoršila. Táto analýza bola v plnom rozsahu potvrdená Radou v odôvodnení č. 82 napadnutého nariadenia.

- 120 Konkrétne analýza vývoja výroby, využitia výrobnnej kapacity a predaja uskutočnená v odôvodneniach č. 91, 93 a 95 dočasného nariadenia odhalila negatívny vývoj, hoci, ako uvádzajú žalobkyne, údaje poskytnuté spoločnosťami FerroPem a FerroAtlántica, ktoré boli zahrnuté do analýzy, boli stabilné alebo zaznamenali pozitívny vývoj.
- 121 Preto je potrebné domnievať sa, že metodológia použitá inštitúciami v rámci tejto analýzy, konkrétne použitie zoskupených alebo vážených údajov, je v súlade s článkom 3 ods. 6 základného nariadenia, a všeobecne s článkom 3 uvedeného nariadenia, ako je vykladaný v bodoch 109 až 114 vyššie. Z toho vyplýva, že keďže žiadne z tvrdení predložených žalobkyňami nepreukázalo, že pri tejto analýze došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu, uvedenú analýzu nemožno spochybníť.
- 122 Po prvé totiž tvrdenie, podľa ktorého je z právneho hľadiska nesprávne tvrdiť, že z posúdenia ujmy Rade vyplýva, aby zohľadnila výlučne hospodárske faktory, ktoré ovplyvňujú všetkých členov výrobného odvetvia Spoločenstva rovnako, je irelevantné, keďže Rada sa neobmedzila, ako je to preukázané v bodoch 119 a 120 vyššie, na zohľadnenie výlučne hospodárskych faktorov, ktoré vplývajú rovnako na všetkých členov výrobného odvetvia Spoločenstva.

123 Po druhé nie je presvedčivé tvrdenie, podľa ktorého určenie existencie značnej ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva, ktorého podstatná časť neutrpla žiadnu ujmu, nemožno považovať za založené na „spoľahlivom a dôveryhodnom dôkaze“ a vedené spravodlivým spôsobom. Na jednej strane bolo totiž v bodoch 119 a 120 vyššie preukázané, že údaje spoločností FerroPem a FerroAtlántica boli zohľadnené a že analýza uskutočnená inštitúciami bola globálne v súlade s článkom 3 ods. 6 základného nariadenia, a všeobecne s článkom 3 základného nariadenia. Na druhej strane žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by preukazoval, že pri uvedenej analýze došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu, napríklad že údaje spoločností FerroPem a FerroAtlántica týkajúce sa výroby, predaja a výrobných kapacít mali byť vážené, a nie zoskupené.

124 Po tretie, keďže je výhrada žalobkyne založená na zneužití práva nepresná, musí byť vyhlásená za neprípustnú podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje na Všeobecný súd na základe článku 53 prvého odseku uvedeného štatútu a článku 44 ods. 1 písm. c) a d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ako ho vykladá judikatúra, na ktorú sa odkazuje v bode 60 vyššie.

125 Z toho vyplýva, že je namieste zamietnuť tretí žalobný dôvod ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neprípustný.

4. O štvrtom žalobnom dôvode týkajúcom sa analýzy príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a ujmou

126 Štvrtý žalobný dôvod sa delí na šesť častí.

O prvej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa vplyvu stiahnutia sa výrobcov z tretích krajín z trhu Spoločenstva a zmeny orientácie a poklesu výroby určitých výrobcov Spoločenstva na výrobné odvetvie Spoločenstva

Tvrdenia účastníkov konania

¹²⁷ Po prvej žalobkyne tvrdia, že závery Rady týkajúce sa vplyvu objemu dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva uvedené v odôvodneniach č. 112 až 114 dočasného nariadenia a potvrdené v odôvodnení č. 86 napadnutého nariadenia sú zjavne nesprávne a odporujú článku 3 ods. 6 základného nariadenia. Pripomínajú totiž, že vo svojich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu preukázali, že ak výrobné odvetvie utrpelo ujmu, nemohla byť dôsledkom dumpingových dovozov, pretože tieto dovozy neumožnili získanie nijakého iného trhového podielu než dobrovoľne uvoľneného výrobcami ferosilícia v Spoločenstve.

¹²⁸ V tomto ohľade sa žalobkyne v prvom rade domnievajú, že na jednej strane preukázali, že zvýšenie objemu dumpingových dovozov vyplývalo prevažne z „prázdna“, ktoré vzniklo na trhu Spoločenstva po stiahnutí sa výrobcov z Nórska, Islandu a Venezuely, ako aj z toho, že výrobcovia ferosilícia v Spoločenstve nemohli uspokojiť príslušný dopyt spotrebiteľov v Spoločenstve. Na druhej strane sa dá ostávajúca časť zvýšenia objemu dumpingových dovozov vysvetliť tým, že OFZ a.s., výrobca ferosilícia, zmenil orientáciu na výrobu iného výrobku, že významný výrobca Spoločenstva Huta Laziska S.A veľmi významne obmedzil svoju výrobu v dôsledku vážnych sporov so svojím dodávateľom energie a že Vargön Alloys AB, ďalší výrobca ferosilícia v Spoločenstve, znížil svoju výrobu v dôsledku vysokých nákladov na energiu.

- 129 Ďalej žalobkyne uvádzajú, že ak by sa aj ukázalo, že nahradenie ferosilícia dovozmi z tretích krajín nebolo dôvodom poklesu trhového podielu výrobného odvetvia Spoločenstva, jeho nevyužitej kapacity a jeho podhodnotených cien, to ešte samé osebe neznamena, že dumpingové dovozy predstavujú vecný dôvod týchto slabých výkonov. Zvýšenie dovozov z Venezuely a Islandu je totiž zo značnej časti zodpovedné za pokles výroby výrobného odvetvia Spoločenstva, rovnako ako dobrovoľné opatrenia výrobcov Spoločenstva v nadväznosti na spory s ich dodávateľmi energie a na nárast výrobných nákladov.
- 130 Po druhé žalobkyne vo svojej replike na základe článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku tvrdia, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri určovaní významu a dôvodu dobrovoľného zníženia výroby prostredníctvom výrobného odvetvia Spoločenstva. Najmä tvrdenia Rady, podľa ktorých Huta Laziska prešla na výrobu silikomangánu z dôvodu odstávok elektriny a ukončila svojou výrobou ferosilícia, odporujú údajom nachádzajúcim sa v spise predloženom žalobkyňami a sťažovateľkou, tvrdenie Rady, podľa ktorého OFZ nezmenila orientáciu svojej výroby na výrobu silikomangán, odporuje vyhláseniam sťažovateľky, ako aj finančným výkazom OFZ, tvrdenie Rady, podľa ktorého Vargön Alloys nedisponovala technickými možnosťami na zmenu orientácie svojej výroby na ferrochróm, je nesprávne, ako to preukazujú finančné výkazy tejto spoločnosti, pričom tieto isté finančné výkazy umožnili žalobkyniam, aby tvrdili, že Vargön Alloys sa rozhodla zastaviť svoju výrobu z dôvodu odstávok elektriny.
- 131 Po tretie, ešte stále v replike, žalobkyne tvrdia, že skutočnosť, že tvrdenia Rady, na ktoré sa odkazuje v bode 130 vyššie, týkajúce sa spoločností Huta Laziska a OFZ, sa objavujú po prvýkrát vo vyjadrení k žalobe, predstavuje porušenie ich práva na obhajobu.
- 132 Po štvrté žalobkyne tvrdia, že Rada si nesplnila povinnosť náležitej starostlivosti, ako ju predpokladá najmä rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júla 2006, Shandong Reipu

Biochemicals/Rada (T-413/03, Zb. s. II-2243, bod 49), ani povinnosť odôvodnenia. V konečnom informačnom dokumente v odpovedi na tvrdenia predložené žalobkyňami, ako sú uvedené v bode 128 vyššie, Rada pripustila, že sporné dovozy mohli nahradiť dovozy s pôvodom v tretích štátoch. Napriek tomu však v rámci posudzovania existencie príčinnej súvislosti tvrdila, že nárast dumpingových dovozov „tiež súvisel so značným poklesom objemu predajov výrobného odvetvia Spoločenstva (pokles o 37 %), ako aj s významnou stratou trhového podielu (pokles o 11 %), čo v skutočnosti poukazuje na silnú príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Spoločenstva“. Toto odôvodnenie však predstavuje len opätovné zopakovanie záveru už uvedeného v štádiu dočasného nariadenia a neodpovedá na argumenty žalobkýň, čo podľa nich preukazuje, že Rada ani neanalyzovala tieto argumenty s náležitou starostlivosťou, ani neposkytla dostatočné odôvodnenie.

¹³³ Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

— O výhrade týkajúcej sa trhových podielov, ktorých sa vzdali výrobcovia z tretích štátov a zo Spoločenstva

¹³⁴ Žalobkyne v podstate tvrdia, že inštitúcie sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia a porušili článok 3 ods. 6 základného nariadenia, keď ignorovali, že dumpingové dovozy prevzali trhové podiely, ktorých sa predtým vzdali výrobcovia z tretích štátov a výrobcovia Spoločenstva.

- 135 V tomto ohľade je potrebné na jednej strane pripomenúť, že článok 3 ods. 6 základného nariadenia stanovuje, že sa musí preukázať, že objem a/alebo cena dumpingových dovozov mali dopad na výrobné odvetvie Spoločenstva.
- 136 Na druhej strane podľa ustálenej judikatúry otázka, či výrobnému odvetviu Spoločenstva vznikla ujma a či je táto ujma pripísateľná dumpingovým dovozom, ako aj otázka, či iné známe faktory prispeli k ujme, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Spoločenstva, predpokladá hodnotenie zložitých hospodárskych otázok, pri ktorom inštitúcie disponujú širokou voľnou úvahou. Z toho vyplýva, že prieskum posúdenia inštitúcií vykonaný súdom Únie musí byť obmedzený na overenie dodržania procesných pravidiel, vecnú správnosť skutkových zistení uvedených na vykonanie napádaného výberu, neexistenciu zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu alebo neexistenciu zneužitia právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. marca 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Rada, T-107/04, Zb. s. II-669, bod 71, a zo 17. decembra 2008, HEG a Graphite India/Rada, T-462/04, Zb. s. II-3685, bod 120).
- 137 V duchu predchádzajúcich úvah je potrebné uviesť, že v odôvodneniach č. 112 až 114 dočasného nariadenia Komisia jasne a presne uviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že dumpingové dovozy mali významný negatívny vplyv na situáciu vo výrobnom odvetví Spoločenstva.
- 138 Najskôr totiž v odôvodnení č. 112 dočasného nariadenia uviedla skutočnosti, na ktorých založila svoj záver: objem dumpingových dovozov sa počas zohľadňovaného obdobia výrazne zvýšil a zodpovedajúci podiel na trhu Spoločenstva sa zvýšil tiež; hoci sa priemerné ceny týchto dovozov v zohľadňovanom období zvýšili, boli podstatne nižšie ako ceny výrobného odvetvia Spoločenstva v rovnakom období; v období

prešetrovania boli priemerné ceny dumpingových dovozov o 3,7 až 11 % nižšie než ceny výrobného odvetvia Spoločenstva, a to v závislosti od vyvážajúceho výrobcu, s výnimkou troch spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, pri ktorých sa cenové podhodnotenie nezistilo, pričom ceny výrobného odvetvia Spoločenstva poklesli.

139 Ďalej v odôvodnení č. 113 dočasného nariadenia Komisia pristúpila k analýze týchto skutočností. V tomto ohľade zdôraznila, že nárast objemu dovozov za nízke ceny a ich získanie trhových podielov počas posudzovaného obdobia sa z časového hľadiska zhodovali so zhoršením situácie výrobného odvetvia Spoločenstva. Navyše podľa Komisie výrobné odvetvie Spoločenstva nemohlo zvýšiť svoje predajné ceny na úroveň potrebnú na pokrytie svojich celkových nákladov, pretože jeho predajné ceny v období prešetrovania podhodnocovali dumpingové dovozy.

140 Túto analýzu potvrdila Rada v odôvodneniach č. 85 a 86 napadnutého nariadenia.

141 Žalobkyne spochybňujú túto analýzu. Domnievajú sa, že dumpingové dovozy nemohli byť dôvodom vzniku ujmy, keďže len prevzali trhové podiely, ktorých sa predtým vzdali jednak nórski, islandskí a venezuelskí vyvážajúci výrobcovia a jednak traja výrobcovia ferosilícia v Spoločenstve, OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, ktorí svoju výrobu obmedzili alebo zmenili jej orientáciu.

142 Tvrdenie žalobkyní je však nepresvedčivé z dvoch dôvodov.

143 Po prvé nie je podopreté dostatočnými dôkazmi. Žalobkyne totiž odkazujú najmä na svoje pripomienky k dočasnému informačnému dokumentu, v rámci ktorých údajne predložili dôkazy, ktoré preukazujú jednak, že prevažná časť zvýšenia objemu dumpingových dovozov vyplývala z „prázdna“, ktoré vzniklo na trhu Spoločenstva po stiahnutí sa výrobcov z Nórska, Islandu a Venezuely, a tiež z toho, že výrobcovia ferosilícia v Spoločenstve nemohli uspokojiť príslušný dopyt spotrebiteľov v Spoločenstve, a jednak, že ostávajúca časť zvýšenia objemu dumpingových dovozov sa dá vysvetliť rozhodnutiami spoločností OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys obmedziť svoju výrobu alebo zmeniť jej orientáciu.

144 Je potrebné uviesť, že žalobkyne predložili dôkazy, že dovozy s pôvodom v Nórsku sa znížili v roku 2005 a v období prešetrovania. Predložili tiež tabuľku, ktorá preukazovala, že dovozy s pôvodom na Islande a vo Venezuele sa v roku 2005 znížili, ale preukazovala tiež to, že v roku 2006 sa zase zvýšili. Takisto predložili dôkazy, že OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys obmedzili svoju výrobu alebo zmenili jej orientáciu, a že pokiaľ ide o spoločnosť Huta Laziska, k obmedzeniu jej výroby došlo v dôsledku sporu s jej dodávateľom elektriny.

145 S výnimkou prípadu spoločnosti Huta Laziska je potrebné konštatovať, že žalobkyne nepredložili dôkazy o tom, že zníženie dovozov s pôvodom v Nórsku, na Islande a vo Venezuele a obmedzenie výroby v Spoločenstve neboli spôsobené dumpingovými dovozmi.

- 146 Navyše žalobkyne nepreukázali priamu a konkrétnu súvislosť medzi zvýšením objemu dumpingových dovozov a objemom, ktorého sa vzdali nórski, islandskí a venezuelskí vyvážajúci výrobcovia, ako aj OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys.
- 147 Po druhé žalobkyne uskutočnili len neúplný opis skutkových okolností s mnohými medzermi, pričom nezohľadnili vývoj viacerých dôležitých hospodárskych faktorov.
- 148 Najskôr žalobkyne popierajú cenový vplyv. Je však potrebné po vzore Rady zdôrazniť, že vývoj objemu dovozov sa musí hodnotiť spolu s cenami dumpingových dovozov, pričom tieto ceny sa musia porovnávať tak s cenami dovozov s pôvodom v tretích štátoch, ako aj s cenami uplatňovanými výrobným odvetvím Spoločenstva. V prednávanej veci sú totiž pre dovozy s pôvodom v tretích štátoch, ktorých ústup vytvoril „prázdno“ na trhu, charakteristické vyššie ceny než ceny dumpingových dovozov. Navyše ceny výrobného odvetvia Spoločenstva boli v dôsledku týchto dovozov podhodnotené.
- 149 Ďalej žalobkyne popierajú skutočnosť, že trhový podiel výrobného odvetvia Spoločenstva sa zmenšil. Ak by však dumpingové dovozy len prevzali trhové podiely, ktorých sa vzdali vyvážajúci výrobcovia so sídlom v iných tretích štátoch, trhový podiel výrobného odvetvia Spoločenstva by ostal nezmenený. Z tohto dôvodu mali žalobkyne preukázať, že trhový podiel, ktorý stratilo výrobné odvetvie Spoločenstva v zohľadňovanom období, zodpovedal poklesom výroby spoločností OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, čo však neurobili.
- 150 Nakoniec žalobkyne nezohľadnili skutočnosť, že výrobcovia Spoločenstva disponujú nevyužitými výrobnými kapacitami. Žalobkyne síce tvrdia, že výrobcovia Spoločenstva sa rozhodli nevyužívať tieto kapacity dobrovoľne, toto tvrdenie však nepreukázali.

151 V dôsledku toho je potrebné sa domnievať, že žiadne z tvrdení žalobkyní nepreukazuje, že v rámci analýzy inštitúcií uvedenej v odôvodneniach č. 112 až 114 dočasného nariadenia a potvrdenej v odôvodneniach č. 85 a 86 napadnutého nariadenia došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu a že bol porušený článok 3 ods. 6 základného nariadenia.

152 Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú.

— O výhrade týkajúcej sa významu a dôvodu dobrovoľného zníženia výroby výrobného odvetvia Spoločenstva

153 Žalobkyne v podstate tvrdia, že vo vysvetleniach poskytnutých Radou vo vyjadrení k žalobe, ktoré sa týkali hodnotenia významu a dôvodu poklesov výroby a zmien jej orientácie spoločnosťami OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu, na ktoré nemohli poukázať v žalobe.

154 Treba uviesť, že táto výhrada má rovnaký predmet ako predchádzajúca výhrada, konkrétne ide o konštatáciu zjavne nesprávneho posúdenia a porušenia článku 3 ods. 6 základného nariadenia, ktorých sa mali inštitúcie dopustiť pri uskutočnení nesprávneho hodnotenia dopadu objemu dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva, pričom mali najmä opomenúť zohľadniť skutočnosť, že OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys obmedzili svoju výrobu a zmenili jej orientáciu dobrovoľne.

155 Keďže predchádzajúca výhrada bola zamietnutá ako nedôvodná, je potrebné z tých istých dôvodov zamietnuť aj túto výhradu.

— O výhrade založenej porušení práva žalobkyně na obhajobu

- 156 Žalobkyne v podstate tvrdia, že vysvetlenia poskytnuté Radou vo vyjadrení k žalobe, ktoré sa týkali významu a dôvodu poklesov výroby a zmien jej orientácie spoločnosťami OFZ, Huta Laziska a Vargön Alloys, sa po prvýkrát objavili v uvedenom vyjadrení, čo predstavuje porušenie ich práva na obhajobu.
- 157 Táto výhrada sa musí analyzovať v duchu judikatúry uvedenej v bodoch 52 a 98 vyššie. Podľa tejto judikatúry však k porušeniu práva na obhajobu dochádza len v prípade, ak z dôvodu pochybenia inštitúcií žalobkyne nemali možnosť v priebehu správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko.
- 158 V prejednávanej veci je potrebné poukázať na to, že žalobkyne v priebehu antidumpingového konania mali možnosť účinne vyjadriť svoje stanovisko. Ich pripomienky k dočasnému informačnému dokumentu aj ku konečnému informačnému dokumentu obsahujú významné úvahy venované skutočnosti, že výrobcovia Spoločenstva dobrovoľne obmedzili svoju výrobu.
- 159 Navyše v konečnom informačnom dokumente inštitúcie odpovedali na skutočnosti uvedené žalobkýňami v ich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu. Inštitúcie, ktoré vo vyjadrení k žalobe len odpovedali na skutočnosti, ktoré v nej uviedli žalobkyne, sa teda nedopustili žiadneho pochybenia.

160 Preto je potrebné zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú.

— O výhrade založenej na porušení povinnosti náležitej starostlivosti a povinnosti odôvodnenia

161 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Rada si nesplnila povinnosť náležitej starostlivosti a porušila povinnosť odôvodnenia, keďže konečný informačný dokument obsahuje úvahu týkajúcu sa dopadu dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva, ktorá predstavuje len opätovné uvedenie záveru, ktorý už bol formulovaný v štádiu dočasného nariadenia a neodpovedá na tvrdenia, ktoré formulovali vo svojich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu.

162 V tomto ohľade je potrebné uviesť, že žalobkyne sa nemôžu odvolávať na nedodržanie povinnosti náležitej starostlivosti a porušenie povinnosti odôvodnenia, keď v skutočnosti namietajú proti dôvodnosti záverov inštitúcií. Okolnosť, že žalobkyne sa domnievajú, že vysvetlenia poskytnuté inštitúciami nie sú uspokojivé, totiž nijako nepreukazuje, že by inštitúcie porušili svoju povinnosť náležitej starostlivosti a povinnosť odôvodnenia.

163 Navyše je potrebné pripomenúť, že v bode 159 vyššie sa konštatovalo, že konečný informačný dokument odpovedal na tvrdenia formulované žalobkyňami v ich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu, pokiaľ ide o dopad dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva. Preto Rade nemožno vytýkať nijaké porušenie povinnosti náležitej starostlivosti a povinnosti odôvodnenia.

- 164 Z toho vyplýva, že je namieste zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú, a v dôsledku toho zamietnuť aj prvú časť štvrtého žalobného dôvodu ako celok.

O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa príčin osobnej ujmy členov výrobného odvetvia Spoločenstva

Tvrdenia účastníkov konania

- 165 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila článok 3 ods. 5 a 6 základného nariadenia, keď odmietla preskúmať príčinnú súvislosť na úrovni individuálnych výrobcov Spoločenstva a keď v odôvodneniach č. 63 až 65 napadnutého nariadenia uviedla, že takáto analýza príčinnej súvislosti sa musí viesť na úrovni výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku.
- 166 Na podporu tohto tvrdenia, ktoré je podľa žalobkýň samostatným tvrdením vo vzťahu k tretiemu žalobnému dôvodu, jednak uvádzajú, že článok 3 ods. 5 základného nariadenia orgánom povereným prešetrovaním neukladá, aby skúmali výlučne hospodárske faktory, ktorý ovplyvnili podobne všetkých výrobcov Spoločenstva. Toto ustanovenie ukladá nielen to, aby sa hodnotili všetky hospodárske faktory, ale tiež aby sa k tomuto hodnoteniu pristúpilo vzhľadom na „situáciu tohto odvetvia“, čo predstavuje širší pojem než pojem „výrobné odvetvie Spoločenstva“. Rovnako sa podľa žalobkýň článok 3 ods. 6 základného nariadenia musí vykladať v spojení s článkom 3 ods. 5 tohto nariadenia, takže nemožno preukázať, že dumpingové dovozy sú dôvodom značnej ujmy bez toho, aby boli zohľadnené všetky hospodárske faktory, ktoré

ovplyvňujú situáciu výrobného odvetvia Spoločenstva, čo znamená, že nie je možné ignorovať hospodárske faktory, o ktorých sa preukázalo, že výrobcov Spoločenstva ovplyvňujú odlišne. Žalobkyne ďalej uvádzajú, že pokiaľ by sa tieto faktory ignorovali, bolo by príliš jednoduché dospieť k záveru o existencii príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a všetkou ujmom už na základe časovej koincidencie uvedených dovozov a ujmy.

167 Na druhej strane žalobkyne uvádzajú, že predložili mnohé dôkazy, ktorými sa snažia preukázať po prvé, že podľa údajov týkajúcich sa výroby dvoch výrobcov Spoločenstva predstavujúcich prevažnú časť výrobného odvetvia Spoločenstva dumpingové dovozy nespôsobili zníženie výroby, po druhé, že štyria výrobcovia Spoločenstva predstavujúci prevažnú časť výrobného odvetvia Spoločenstva významne zvýšili svoje ceny, a po tretie, že Huta Laziska, jeden z hlavných výrobcov Spoločenstva, znížila svoju výrobu o 60 000 ton z dôvodu ťažkostí s dodávkami elektriny. Rada tieto skutočnosti nespochybnila.

168 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

169 Pokiaľ je cieľom tejto časti štvrtého žalobného dôvodu spochybniť dôvodnosť hodnotenia príčinnej súvislosti inštitúciami, treba uviesť, že všetky tvrdenia uvádzané žalobkyňami na podporu tejto časti, s výnimkou jedného, sa v podstate týkajú určenia ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Spoločenstva. Výlučne tvrdenie týkajúce sa spoločnosti Huta Laziska sa týka analýzy príčinnej súvislosti v rozsahu, v ktorom sa žalobkyne snažia preukázať, že ujma, ktorú tento výrobca Spoločenstva utrpel, nebola

spôsobená dumpingovými dovozmi, ale ťažkosťami s dodávkami elektriny. Naopak diskusia týkajúca sa článku 3 ods. 5 a 6 základného nariadenia sa netýka analýzy príčinnej súvislosti, ale hodnotenia faktorov ujmy. To platí aj pre tvrdenia týkajúce sa výroby dvoch výrobcov Spoločenstva, ktorí predstavujú prevažnú časť výrobného odvetvia Spoločenstva, ako aj pre zvýšenie cien uskutočnené štyrmi výrobcami Spoločenstva, ktorí predstavujú prevažnú časť výrobného odvetvia Spoločenstva tiež.

- 170 Za týchto okolností, pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa v podstate hodnotenia ujmy, treba v prvom rade pripomenúť, že v bodoch 118 až 123 vyššie sa preukázalo, že metodológia použitá inštitúciami na účely určenia ujmy utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva bola v súlade s článkom 3 základného nariadenia a že číselné údaje týkajúce sa výroby v Spoločenstve, výrobných kapacít, využitia týchto kapacít, zásob, predaja, trhových podielov, vážených priemerných cien, ziskovosti, peňažného toku, investícií, návratnosti investícií a schopnosti zvyšovať kapitál, zamestnanosti, produktivity a miezd žalobkyne nespochybnili.
- 171 Z toho vyplýva, že sa nemožno domnievať, že inštitúcie ignorovali niektoré hospodárske faktory, ktoré podľa žalobkyní poukazujú na tendencie líšiace sa v závislosti od výrobcov Spoločenstva. Najmä čo sa týka vývoja výroby a cien, inštitúcie riadne zohľadnili údaje týkajúce sa všetkých výrobcov Spoločenstva, ktorí spolupracovali pri prešetrovaní.
- 172 Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa spoločnosti Huta Laziska, je potrebné na úvod poukázať na to, že analýza existencie príčinnej súvislosti sa nemusí uskutočňovať nevyhnutne na úrovni výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku, takže sa nemusí

zohľadniť všetka ujma spôsobená jednému z výrobcov Spoločenstva na základe iného faktora než dumpingových dovozov. V rámci analýzy nazývanej „nepripísanie zodpovednosti“ predpokladanej v článku 3 ods. 7 základného nariadenia (teraz článok 3 ods. 7 nariadenia č. 1225/2009) musia totiž inštitúcie jednak preskúmať všetky ostatné známe faktory, ktoré spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva v rovnakom čase ako dumpingové dovozy, a jednak zabezpečiť, aby ujma spôsobená týmito inými faktormi nebola pripísaná uvedeným dovozom. Článok 3 ods. 7 základného nariadenia nespresňuje, či toto preskúmanie musí zohľadniť len ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu Spoločenstva ako celku inými faktormi. Vzhľadom na cieľ tohto ustanovenia, ktorým je, aby sa oddelili a odlíšili škodlivé účinky dumpingových dovozov od škodlivých účinkov iných faktorov, je možné, že za určitých okolností sa ujma spôsobená individuálne jednému výrobcovi Spoločenstva iným faktorom než dumpingovými dovozmi musí zohľadniť, pokiaľ prispela k ujme, ktorá bola zistená v prípade výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku.

173 Treba však konštatovať, že ujma, ktorú mohla utrpieť Huta Laziska na základe ťažkosti s dodávkami elektriny, bola riadne zohľadnená v odôvodnení č. 101 napadnutého nariadenia. Rada v uvedenom odôvodnení totiž vysvetlila, že hoci údaje týkajúce sa tohto výrobcu boli vylúčené z analýzy ujmy, vývoj zistený v prípade výrobného odvetvia Spoločenstva naďalej odzrkadľuje existenciu ujmy. Žalobkyně sa nesnažili preukázať, že by v rámci tohto odôvodnenia došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.

174 Preto je nutné konštatovať, že tvrdenie žalobkyní týkajúce sa situácie spoločnosti Huta Laziska nemožno prijať a že vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné túto časť štvrtého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

O tretej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa poklesu výroby vo výrobnom odvetví Spoločenstva

Tvrdenia účastníkov konania

175 Žalobkyne sa domnievajú, že záver Rady, podľa ktorého dumpingové dovozy spôsobili pokles výroby výrobného odvetvia Spoločenstva, je zjavne nesprávny, keďže väčšina výrobcov Spoločenstva svoju výrobu neobmedzila.

176 Žalobkyne pripomínajú, že predložili dôkazy, ktoré preukazujú, že FerroAtlántica a FerroPem, dvaja výrobcovia Spoločenstva predstavujúci prevažnú časť výrobného odvetvia Spoločenstva, svoju výrobu napriek dumpingovým dovozom neobmedzili. Ak by podľa žalobkyní sporné dovozy samy osebe mali negatívny dopad na výrobu vo výrobnom odvetví Spoločenstva, takýto negatívny vývoj by musel byť pozorovaný pri každom z výrobcov Spoločenstva. Keďže údaje uvedené v spise konania odhaľujú veľmi výrazne odlišné vývoje v závislosti od konkrétnych výrobcov Spoločenstva, „zjednodušený záver“, podľa ktorého dumpingové dovozy zaznamenali citelný nárast, ktorý bol dôvodom súčasného poklesu výroby vo výrobnom odvetví Spoločenstva, by mal byť označený za neplatný.

177 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkyní.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 178 Žalobkyne v podstate tvrdia, že záver Rady, podľa ktorého dumpingové dovozy spôsobili pokles výroby vo výrobnom odvetví Spoločenstva, je zjavne nesprávny, keďže dvaja výrobcovia predstavujúci väčšinu výrobcov Spoločenstva svoju výrobu neobmedzili.
- 179 Je potrebné uviesť, že ak je cieľom tejto časti spochybníť dôvodnosť hodnotenia príčinnej súvislosti inštitúciami, hoci cieľom tretieho žalobného dôvodu je spochybníť dôvodnosť určenia ujmy, platí tiež, že argumentácia žalobkýň rozvinutá v rámci tejto časti je rovnaká ako ich argumentácia rozvinutá v rámci tretieho žalobného dôvodu. Z toho vyplýva, že je potrebné konštatovať, že táto argumentácia je nedôvodná na základe odôvodnenia uvedeného v bodoch 107 až 123 vyššie.
- 180 Z toho vyplýva, že je namieste zamietnuť túto časť štvrtého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O štvrtej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa vplyvu zvýšenia nákladov znášaných výrobným odvetvím Spoločenstva

Tvrdenia účastníkov konania

- 181 V prvom rade žalobkyne uvádzajú, že tvrdenia formulované v dočasnom nariadení a v napadnutom nariadení, podľa ktorých jednak ceny energie vzrástli na celom svete

vrátane dotknutých štátov, a to niekedy rovnako významným spôsobom ako v Európe, a jednak prítomnosť dumpingových dovozov za nízke ceny neumožnila výrobnému odvetviu Spoločenstva preniesť nárast nákladov na svojich zákazníkov, vychádzajú zo zjavne nesprávnych posúdení.

- 182 Po prvé sa žalobkyne domnievajú, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o vplyv zvýšenia výrobných nákladov. V tomto ohľade pripomínajú, že v priebehu prešetrovacieho konania predložili dôkazy preukazujúce jednak zvýšenie jednotkových nákladov na pracovnú silu znášaných výrobným odvetvím Spoločenstva v priemere o 45 % na tonu, a jednak nárast nákladov na energiu pre výrobcov Spoločenstva ako celok, s výnimkou jedného, o viac než 10 %. Navyše žalobkyne preukázali, že tieto náklady zaznamenali v Únii významnejší nárast než v iných častiach sveta, vrátane štátov dotknutých antidumpingovým konaním. Rada však tieto dôkazy ani nezohľadnila, ani nespochybnila.
- 183 Po druhé žalobkyne tvrdia, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia úlohy dopytu hutníckeho odvetvia, pokiaľ ide o možnosť výrobného odvetvia Spoločenstva preniesť nárast nákladov na spotrebiteľov. V tomto ohľade žalobkyne pripomínajú, že na základe grafu, z ktorého vyplýva neexistencia vzájomného vzťahu medzi svetovou výrobou surovej ocele a zmluvnými cenami ferossilícia v Únii, Rada v konečnom informačnom dokumente tvrdila, že dopyt výrobcov železa nehral pri stanovovaní cien žiadnu rolu, keďže na úrovni Spoločenstva ceny ferossilícia v určitých obdobiach klesali napriek nárastu dopytu zo strany hutníckeho odvetvia.
- 184 Podľa žalobkýň však na jednej strane graf použitý Radou preukazuje, že ceny sa ako celok vyvíjali paralelne s dopytom po oceli. Na druhej strane Rada nepoužila vhodný

graf a mala analyzovať vývoj výroby ocele v Spoločenstve vo vzťahu k vývoju cien ferosilícia na trhu Spoločenstva. Táto analýza preukázala, že vývoj cien ferosilícia v Spoločenstve priamo kopíroval vývoj výroby ocele v Spoločenstve, že výroba ocele v Spoločenstve predstavovala hlavný determinant ceny ferosilícia a že v dôsledku toho to bol dopyt výrobcov ocele, ktorý obmedzil možnosti presunu nárastu výrobných nákladov na spotrebiteľov.

185 Ďalej žalobkyne uvádzajú, že Rada si nesplnila povinnosť náležitej starostlivosti a povinnosť odôvodnenia, keďže napriek tomu, že v priebehu prešetrovacieho konania predložili mnohé dôkazy týkajúce sa nárastu výrobných nákladov, Rada tieto tvrdenia ani nespochybnila, ani na ne neodpovedala.

186 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

— O výhrade založenej na zjavne nesprávnych posúdeniach

187 Žalobkyne v podstate uvádzajú, že Rada sa dopustila zjavne nesprávnych posúdení v rámci hodnotenia vplyvu nárastu nákladov znášaných výrobným odvetvím Spoločenstva.

- 188 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa judikatúry Rada a Komisia majú povinnosť preskúmať, či ujma, z ktorej chcú vychádzať, vyplýva skutočne z dumpingových dovozov, a musia vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov (rozsudok Súdneho dvora z 11. júna 1992, *Extramet Industrie/Rada*, C-358/89, Zb. s. I-3813, bod 16).
- 189 Navyše podľa judikatúry, na ktorú sa odkazuje v bode 136 vyššie, otázka, či iné faktory než dumpingové dovozy prispeli k ujme utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva, predpokladá hodnotenie zložitých hospodárskych otázok, pri ktorom inštitúcie disponujú širokou voľnou úvahou, z čoho vyplýva, že súd Únie môže vykonávať len obmedzené preskúmanie tohto hodnotenia.
- 190 V tomto kontexte je potrebné zdôrazniť, že inštitúcie v odôvodneniach č. 131 až 133 dočasného nariadenia a v odôvodneniach č. 97 až 99 napadnutého nariadenia uviedli dôvody, pre ktoré sa domnievali, že nárast výrobných nákladov nebol takej povahy, aby vyvrátil príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi a ujmou. Ich úvaha mala tri etapy. Po prvé zdôraznili, že k nárastu nákladov zistenému v odvetví zliatin vo všeobecnosti došlo na svetovej úrovni, a teda mal rovnaký vplyv na dotknuté odvetvie na svetovej úrovni. Po druhé poukázali na to, že k nárastu nákladov skutočne došlo v priebehu zohľadňovaného obdobia. Po tretie konštatovali, že hoci bol tento nárast čiastočne kompenzovaný nárastom predajnej ceny, prítomnosť dumpingových dovozov za nízke ceny výrobnému odvetviu Spoločenstva neumožnila, aby tieto zdraženia prenieslo úplne na svojich zákazníkov.
- 191 Žalobkyne namietajú proti tejto úvahe a pripomínajú, že v priebehu správneho konania predložili dve série dôkazov preukazujúcich neexistenciu príčinnej súvislosti

medzi dumpingovými dovozmi a ujmou. Na jednej strane tvrdia, že predložili dôkaz, že ceny energie boli v Únii vyššie než na medzinárodnej úrovni. Týmto odkazujú na všeobecné tvrdenia uvedené Komisiou v „tretom balíku ‚Energia‘“, ktoré uviedla aj Alliance of Energy-Intensive Industries. Na druhej strane žalobkyne tvrdia, že preukázali, že dopyt po oceli hral určujúcu úlohu, pokiaľ ide o neschopnosť výrobného odvetvia Spoločenstva preniesť zvýšenie nákladov do cien. V tomto ohľade predložili graf, ktorý zobrazuje vývoj výroby ocele v Spoločenstve vo vzťahu k cenám ferosilícia taktiež v Spoločenstve. Podľa žalobkyní tento graf preukazuje, že ceny ferosilícia v Spoločenstve presne kopírujú výrobu ocele v Spoločenstve a že z tohto dôvodu predstavuje uvedená výroba ocele hlavný určujúci prvok ceny ferosilícia. Tento graf stavajú proti grafu uvedenému inštitúciami v konečnom informačnom dokumente, z ktorého vyplýva neexistencia vzájomného vzťahu medzi svetovým dopytom po oceli a zmluvnými cenami ferosilícia v Spoločenstve.

¹⁹² Treba však konštatovať, že nijaký z dôkazov predložených žalobkyňami nie je smerodajný. Pokiaľ ide v prvom rade o dôkaz, že ceny energie boli vyššie v Spoločenstve než na medzinárodnej úrovni, je potrebné zdôrazniť, že žalobkyne sa obmedzili na odkaz na všeobecné tvrdenia, pričom nepredložili nijaké číselné údaje. Osobitne nepristúpili k presnému a vyčíslenému porovnaniu cien Spoločenstva a svetových cien energie ani nepreukázali, že tento nárast cien energie v Spoločenstve bol taký, aby spôsobil ujmu utrpenú výrobným odvetvím Spoločenstva.

¹⁹³ Pokiaľ ide ďalej o graf týkajúci sa vývoja výroby ocele v Spoločenstve vo vzťahu k cenám ferosilícia v Spoločenstve, treba poukázať na to, že žalobkyne sa uspokojili so všeobecným tvrdením na základe tohto grafu, že ceny ferosilícia v Spoločenstve presne sledujú výrobu ocele. Tento graf však neanalyzovali, aby preukázali, že dopyt po

oceli (teda po výrobe ocele) sa vyvíjal takým spôsobom, že výrobcovia Spoločenstva v priebehu obdobia prešetrovania nemohli preniesť zvýšenie výrobných nákladov do cien. Navyše je potrebné poukázať na to, že graf ukazuje zvýšenie výroby ocele počas prvých troch štvrtrokov obdobia prešetrovania, ktoré trvalo od 1. októbra 2005 do 30. septembra 2006, pričom k poklesu jej výroby došlo až v štvrtom štvrtroku. Graf tiež ukazuje, že ceny ferosilícia v Spoločenstve sa zvyšovali počas celého obdobia prešetrovania. Žalobkyne však nevysvetlili, z akého dôvodu zvýšenie výroby ocele počas prvých troch štvrtrokov obdobia prešetrovania nebolo dostatočné na uskutočnenie zvýšenia cien, ktoré by výrobcom ferosilícia v Spoločenstve umožnilo preniesť nárast výrobných nákladov na spotrebiteľov.

¹⁹⁴ Z týchto dôvodov dôkazy predložené žalobkyňami nie sú takej povahy, aby preukázali, že nárast nákladov bol dôvodom ujmy utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva.

¹⁹⁵ Vzhľadom na predchádzajúce, najmä na úvahu inštitúcií v dočasnom nariadení a v napadnutom nariadení a na nedostatočnosť dôkazov predložených žalobkyňami, je potrebné zamietnuť tvrdenia žalobkyní týkajúce sa zjavne nesprávnych posúdení.

¹⁹⁶ V dôsledku toho je potrebné zamietnuť túto výhradu ako nedôvodnú.

— O výhrade založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti odôvodnenia

¹⁹⁷ Žalobkyne v podstate uvádzajú, že Rada si nespĺnila povinnosť náležitej starostlivosti a povinnosť odôvodnenia, keďže napriek tomu, že v priebehu prešetrovacieho konania predložili mnohé dôkazy týkajúce sa nárastu výrobných nákladov, Rada tieto uvedené skutočnosti ani nespochybnila, ani sa k nim nevyjadrila.

¹⁹⁸ V tomto ohľade je potrebné najskôr uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, sa Rada k uvedeným skutočnostiam vyjadrila. Na jednej strane totiž inštitúcie odpovedali na tvrdenia žalobkyní týkajúce sa výrobných nákladov v odôvodneniach č. 131 až 133 dočasného nariadenia, v konečnom informačnom dokumente, v konečnom informačnom dokumente týkajúcom sa osobitne CHEMK a v odôvodneniach č. 97 až 99 napadnutého nariadenia. Na druhej strane inštitúcie odpovedali na tvrdenia žalobkyní týkajúce sa dopytu po oceli v konečnom informačnom dokumente a konečnom informačnom dokumente týkajúcom sa osobitne CHEMK. Inštitúciám teda nemožno platne vytýkať nijaké porušenie zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti odôvodnenia.

¹⁹⁹ Navyše, ako sa uvádza v bode 162 vyššie, žalobkyne sa nemôžu odvolávať na nedodržanie povinnosti náležitej starostlivosti a porušenie povinnosti odôvodnenia, keď v skutočnosti namietajú proti dôvodnosti záverov inštitúcií. Okolnosť, že žalobkyne sa domnievajú, že vysvetlenia poskytnuté inštitúciami nie sú uspokojivé, totiž nijako nepreukazuje, že by inštitúcie porušili svoju povinnosť náležitej starostlivosti a povinnosť odôvodnenia.

200 Z toho vyplýva, že túto výhradu je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

201 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné štvrtú časť štvrtého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

Opiatej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia pri analýze ujmy utrpenej spoločnosťou Huta Laziska

Tvrdenia účastníkov konania

202 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila povinnosť odôvodnenia, ako je definovaná najmä v rozsudku Súdneho dvora z 9. januára 2003, Petrotub a Republica/Rada (C-76/00 P, Zb. s. I-79, bod 87), keďže tvrdenie v odôvodnení č. 101 napadnutého nariadenia, pokiaľ ide o vplyv údajov týkajúcich sa osobitne spoločnosti Huta Laziska na určenie ujmy, nebolo podložené nijakými dôkazmi. Podľa žalobkýň toto tvrdenie predstavuje „zopakovanie“ a neprináša nijakú informáciu ani neposkytuje nijaké overiteľné odôvodnenie na podporu jej záveru, a to napriek jednak žiadostiam, ktoré v tomto zmysle predložili najmä vo svojich pripomienkach ku konečnému informačnému dokumentu, a jednak dôkazom, ktoré predložili v priebehu prešetrovania. Tieto dôkazy preukazujú že Huta Laziska, najvýznamnejší výrobca ferosilícia v Spoločenstve, skončila výrobu ferosilícia v rokoch 2005 – 2006 v nadväznosti na svoj spor s dodávateľom

elektriny, a že v dôsledku toho táto spoločnosť utrpela ujmu, ktorá nebola spôsobená dovozmi dotknutými prešetrovaním. Navyše žalobkyne tvrdia, že pokles výroby spoločnosti Huta Laziska bol takého rozsahu, že z najväčšej časti zodpovedal za pokles výroby výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku.

- 203 Vo svojej replike žalobkyne namietajú proti pripomienke Rady, podľa ktorej nežiadali o spresnenia týkajúce sa určenia ujmy, pri ktorého uskutočnení Rada vylúčila údaje týkajúce sa spoločnosti Huta Laziska, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 101 napadnutého nariadenia. Žalobkyne totiž podali konkrétnu žiadosť v tomto zmysle 7. januára 2008.
- 204 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkyní.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 205 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Rada porušila povinnosť odôvodnenia, keďže odôvodnenie č. 101 napadnutého nariadenia, pokiaľ ide o vplyv údajov týkajúcich sa osobitne spoločnosti Huta Laziska na určenie ujmy, predstavuje „zopakovanie“ a nepri-náša nijakú informáciu ani neposkytuje nijaké overiteľné odôvodnenie na podporu jej záveru, a to napriek žiadostiam, ktoré v tomto zmysle predložili.
- 206 Ako sa už uviedlo v bode 162 vyššie, žalobkyne sa nemôžu odvolávať na nedodržanie povinnosti odôvodnenia, keď v skutočnosti namietajú proti dôvodnosti záverov inštitúcií. Okolnosť, že žalobkyne sa domnievajú, že vysvetlenia poskytnuté inštitúciami

nie sú uspokojivé, totiž nijako nepreukazuje, že by inštitúcie porušili svoju povinnosť odôvodnenia.

207 Navyše je potrebné uviesť, že z bodov 99 a 100 konečného informačného dokumentu a z odôvodnení č. 100 a 101 napadnutého nariadenia vyplýva, že inštitúcie sa domnievali jednak, že dôvod ujmy sa mal analyzovať na úrovni výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku a že informácie týkajúce sa spoločnosti Huta Laziska boli zohľadnené, a jednak, že hoci údaje týkajúce sa tohto výrobcu boli vylúčené z analýzy, vývoj zistený v súvislosti so zvyšnou časťou výrobného odvetvia Spoločenstva bol jasne negatívny. Hoci sa tieto vysvetlenia môžu javiť ako stručné, jasne a jednoznačne z nich vyplýva odôvodnenie inštitúcií v zmysle judikatúry, na ktorú sa odkazuje v bode 44 vyššie. V každom prípade situáciu v prejednávanej veci nemožno v žiadnom prípade porovnávať so situáciou spornou vo veci, ktorá viedla k rozsudku Petrotub a Republica/Rada, už citovanému v bode 202 vyššie, ktorý žalobkyne citujú vo svojich písomných podaniach. V tejto veci totiž Súdny dvor konštatoval, že Rada pristúpila k jednoduchému odkazu na predpisy Spoločenstva, ktorý neobsahoval nijaké vysvetlenie, ktoré by informovalo dotknuté osoby a súd.

208 Nakoniec je potrebné poukázať na to, že skutočnosť, že inštitúcie nevyhoveli žiadosti o poskytnutie určenia ujmy utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva, ktoré vylučovalo spoločnosť Huta Laziska, sama osebe nepredstavuje porušenie povinnosti odôvodnenia.

209 Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť piatu časť štvrtého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O šiestej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia v súvislosti so závermi Rady týkajúcimi sa vplyvu dovozov s pôvodom v tretích krajinách

Tvrdenia účastníkov konania

- 210 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila povinnosť odôvodnenia, keď v odôvodnení č. 95 napadnutého nariadenia tvrdila, že dovozy s pôvodom v iných tretích krajinách neprispeli k ujme utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva. V tomto ohľade odkazujú na svoje pripomienky ku konečnému informačnému dokumentu, v ktorých odkazom na dôkazy predložené s ich pripomienkami k dočasnému informačnému dokumentu uvádzali, že toto tvrdenie je nesprávne, keďže dovozy s pôvodom na Islande a vo Venezuele sa od roku 2005 do obdobia prešetrovania významne zvýšili, pričom odobrali trhové podiely výrobcov ferosilícia v Spoločenstve.
- 211 Vo svojej replike žalobkyne ďalej uvádzajú, že v rozpore s tvrdením Rady tvrdenie, podľa ktorého dovozy s pôvodom v iných tretích krajinách prispeli k ujme utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva, neprotirečí tvrdeniu, podľa ktorého dumpingové dovozy prevzali „miesto uvoľnené“ dovozmi s pôvodom v Nórsku, vo Venezuele a na Islande. Dumpingové dovozy totiž nahradili ferosilícium s pôvodom vo Venezuele a na Islande v rokoch 2004 až 2005. Zároveň od roku 2005 do obdobia prešetrovania, teda počas iného obdobia, sa dovozy s pôvodom vo Venezuele a na Islande zvýšili a z tohto dôvodu ovplyvnili výrobné odvetvie Spoločenstva.

212 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

213 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Rada porušila povinnosť odôvodnenia, keď v odôvodnení č. 95 napadnutého nariadenia tvrdila, že dovozy s pôvodom v iných tretích krajinách neprispeli k ujme utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva.

214 A opätovne, ako sa už uviedlo v bode 162 vyššie, žalobkyne sa nemôžu odvolávať na nedodržanie povinnosti odôvodnenia, keď v skutočnosti namietajú proti dôvodnosti záverov inštitúcií. Okolnosť, že žalobkyne sa domnievajú, že vysvetlenia poskytnuté inštitúciami nie sú uspokojivé, totiž nijako nepreukazuje, že by inštitúcie porušili svoju povinnosť odôvodnenia.

215 Navyše je potrebné uviesť, že inštitúcie v odôvodneniach č. 115 až 121 dočasného nariadenia podrobne preskúmali dopad dovozov s pôvodom v iných tretích krajinách na situáciu vo výrobnom odvetví Spoločenstva. Analýzu uvedenú v dočasnom nariadení potvrdili v odôvodnení č. 95 napadnutého nariadenia. Konkrétne inštitúcie v odôvodneniach č. 118 a 120 dočasného nariadenia venovali významnú časť úvah preskúmaniu dopadu dovozov s pôvodom vo Venezuele a na Islande. V týchto odôvodneniach inštitúcie najmä spresnili, že hoci nemožno vylúčiť, že dovozy z Islandu a Venezuely mohli mať určitý negatívny vplyv na situáciu vo výrobnom odvetví Spoločenstva,

tento vplyv sa nemôže považovať za značný, ak sa porovná s objemom a cenami dumpingových dovozov. Z toho vyplýva, že inštitúcie v týchto odôvodneniach jasne a jednoznačne vyjadrili svoje stanovisko, takže im nemožno platne vytýkať nijaké porušenie povinnosti odôvodnenia.

- 216 V dôsledku toho je namieste zamietnuť šiestu časť štvrtého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

5. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva žalobkýň na obhajobu, pokiaľ ide o oznámenie informácií týkajúcich sa začatia antidumpingového konania

Tvrdenia účastníkov konania

- 217 Žalobkyne tvrdia, že Rada porušila ich právo na obhajobu, keďže nevyhovela žiadostiam o doplnenie nedôverných doplňujúcich údajov týkajúcich sa dôkazov, ktoré musí obsahovať sťažnosť vedúca k začatiu antidumpingového konania, do nedôverného spisu konania, ktoré podali.

- 218 V tomto ohľade v prvom rade žalobkyne poukazujú na to, že vo svojich pripomienkach týkajúcich sa ujmy predložených 15. januára 2007 a vo svojich pripomienkach k dočasnému informačnému dokumentu žiadali, aby sa im poskytli nedôverné zhrnutia informácií obsiahnutých v sťažnosti, ktoré sa vzťahovali konkrétne na výpočet zrejmej spotreby, základu na výpočet dumpingového rozpätia a výrobných nákladov spoločností podávajúcich sťažnosť. Spresňujú, že tieto zhrnutia mali byť poskytnuté

jednak, aby sa preukázalo, že takéto informácie skutočne boli uvedené v sťažnosti v dostatočnej miere na to, aby odôvodňovali tvrdenia v nich obsiahnuté, a jednak, aby dotknutým vývozcom umožnili preskúmať, a to vo forme nedôverného zhrnutia, informácie, na základe ktorých sa Komisia domnievala, že začatie antidumpingového konania bolo nevyhnutné. Žalobkyně sa domnievajú, že bez týchto zhrnutí neboli schopné odpovedať na výhrady, ktoré Euroalliances uviedlo v sťažnosti.

219 Presnejšie, pokiaľ ide o informácie týkajúce sa výpočtu zrejmej spotreby, žalobkyně na jednej strane vysvetľujú, že sťažnosť obsahovala dva rôzne súbory údajov týkajúcich sa spotreby (dovozy, vývozy, predaj, zásoby a výroba), ktorých rôznosť vyplývala z odlišných prispôbení. Z dôvodu tejto rôznosti žalobkyně žiadali o spresnenia, ako aj o zosúladenie výpočtov pre uvedené dva súbory. Od inštitúcií však nič nedostali. Na druhej strane v odpovedi na tvrdenie Rady, podľa ktorého bola oznámená schéma používaná na konverziu rôznych druhov ferosilícia na 75 % ferosilícium, žalobkyně vo svojej replike uvádzajú, že nežiadali o oznámenie schémy, ale o odôvodnenie použitia uvedenej schémy v situácii, v ktorej nijaká schéma nebola nevyhnutná.

220 Pokiaľ ide o informácie týkajúce sa základu na výpočet dumpingového rozpätia, žalobkyně uvádzajú, že nedôverné znenie sťažnosti rekapituluje v prílohe C *bis* všetky údaje poskytnuté žalobkyniam v súvislosti s dumpingom. Tieto strany však boli čisté, čo znamená, že žalobkyně nemohli overiť, či sťažnosť obsahovala dôkazy o dumpingu, a už v žiadnom prípade, či boli dostatočné.

221 Pokiaľ ide o informácie týkajúce sa výrobných nákladov spoločností, ktoré podali sťažnosť, žalobkyně v priebehu správneho konania spresnili, že vývoj výrobných nákladov výrobného odvetvia Spoločenstva ako celku, na ktoré sa odkazuje v sťažnosti,

porovnali s údajmi obsiahnutými v odpovediach na antidumpingový dotazník pri každom výrobcovi Spoločenstva. Porovnanie ukázalo výrazné odlišnosti, čo viedlo žalobkyne k tomu, aby požiadali Komisiu o sprístupnenie nedôverných údajov každého z výrobcov Spoločenstva, ktoré boli uvedené v sťažnosti. Komisia takéto sprístupnenie bez odôvodnenia odmietla.

222 Ďalej žalobkyne tvrdia, že do spisu konania nebolo vložené „nijaké použiteľné nedôverné znenie“ informácií, ktoré poskytli spoločnosti podporujúce sťažnosť Euroallia-ges. Navyše zdôrazňujú, že hoci nakoniec došlo k poskytnutiu určitých informácií, ich dôveryhodnosť je spochybnená nekoherentnosťou zistenou medzi údajmi obsiahnutými v rôznych dokumentoch, ktoré tieto spoločnosti poskytli.

223 Rada podporovaná Komisiou namieta proti tvrdeniam žalobkyň.

Posúdenie Všeobecným súdom

224 Podľa judikatúry, na ktorú sa už odkázalo v bode 52 vyššie, musí byť na základe zásady rešpektovania práva na obhajobu dotknutým podnikom v priebehu správneho konania umožnené vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností a k dôkazom uvádzaným Komisiou na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva. V tomto ohľade inštitúcie musia dotknutým podnikom v rozsahu, v akom ostáva zaručené obchodné tajomstvo, poskytnúť údaje potrebné na obranu ich záujmov, pričom prípadne *ex off*

zvolia vhodný spôsob takéhoto poskytnutia údajov (rozsudok Al-Jubail Fertilizer/Rada, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 17).

225 Pokiaľ ide o obchodné tajomstvo, treba ešte pripomenúť, že článok 19 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje, že všetky informácie dôverného charakteru, prípadne informácie poskytnuté dôverne stranami pri prešetrovaní, ak je na to dobrý dôvod, považujú príslušné orgány za dôverné. Navyše na základe článku 19 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 19 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009) sa od dotknutých strán, ktoré poskytujú dôverné informácie, vyžaduje, aby predložili súhrn týchto informácií, ktorý nemá dôverný charakter, okrem prípadu mimoriadnych okolností, keď predmetné informácie vo forme súhrnu nemožno predložiť. V týchto výnimočných prípadoch treba uviesť dôvody, pre ktoré dané informácie nemožno zhrnúť. Ďalej toto ustanovenie uvádza, že tento súhrn musí byť dostatočne podrobný, aby umožnil pochopiť podstatu dôverne poskytnutých informácií.

226 V duchu predchádzajúcich úvah treba určiť, či Rada skutočne porušila právo žalobkyň na obhajobu, keď nevyhovela ich žiadostiam, aby boli nedôverné doplňujúce údaje vložené do nedôverného spisu konania.

227 V prvom rade žalobkyne tvrdia, že vo svojich pripomienkach k ujme zaslaných Komisii 15. januára 2007 žiadali, aby sa do nedôverného spisu konania vložili nedôverné zhrnutia informácií obsiahnutých v sťažnosti, ktoré sa týkali výpočtu spotreby, základu na výpočet dumpingového rozpätia a výrobných nákladov spoločností podávajúcich sťažnosť. Vzhľadom na absenciu týchto informácií v nedôvernom spise žalobkyne nemohli odpovedať na výhrady uvedené v sťažnosti.

228 Pokiaľ ide najskôr o výpočet spotreby, treba uviesť, že žalobkyne v pripomienkach k ujme žiadali o oznámenie troch typov údajov: po prvé odôvodnenia schémy použítanej na konverziu všetkých údajov týkajúcich sa dovozu ferosilícia na 75 % ferosilícium, po druhé objasnenia spôsobu, ktorým bola táto konverzia vypočítaná na účely stanovenia dodávok vo vnútornej doprave, a po tretie údajov o odhadovanej výrobe dvoch výrobcov Spoločenstva, SKW Trostberg AG a TDR – Metalurgija d.d., na ktorú sa odkazuje v tabuľke týkajúcej sa zrejmej spotreby poskytnutej v nedôvernom znení sťažnosti, ako aj o spôsobe, ktorým bola vypočítaná konverzia, pokiaľ ide o uvedené odhady.

229 Treba však poukázať na to, že schéma použitá na konverziu rôznych typov ferosilícia na 75 % ferosilícium sa v nedôvernom znení sťažnosti nachádza. Navyše odôvodnenie použitia tejto schémy poskytla Komisia žalobkyniam v dodatkovom dočasnom informačnom dokumente zaslanom žalobkyniam 10. septembra 2007, z ktorého vyplýva, že použitá konverzná schéma bola nevyhnutná, aby bolo možné náležitým spôsobom porovnať údaje.

230 Taktiež treba poukázať na to, že čo sa týka dodávok vo vnútornej doprave, z nedôverného znenia sťažnosti vyplýva, že číselné údaje týkajúce sa týchto dodávok sa zakladali na skutočných dodávkach, pričom údaje o týchto dodávkach poskytli rôzni sťažovatelia, pričom vychádzali zo 75 % ferosilícia, ako aj na odhadoch, pokiaľ ide o SKW a TDR. Z tohto istého znenia sťažnosti vyplýva, že údaje týkajúce sa skutočných dodávok sa považovali za dôverné. Keďže sa v nedôvernom znení sťažnosti nachádzajú výsledné číselné údaje o dodávkach vo vnútornej doprave, treba sa domnievať, že inštitúcie pri svojom konaní dodržali článok 19 ods. 1 a 2 základného nariadenia.

- 231 Nakoniec treba poukázať na to, že pokiaľ ide o odhadovanú výrobu SKW a TDR, Komisia v dodatkovom dočasnom informačnom dokumente vysvetlila, že táto odhadovaná výroba vyplývala zo znalosti trhu, ktorú sťažovateľky mali, a preto bola považovaná za dôvernú. Ako sa uviedlo v bode 230 vyššie, keďže sa v nedôvernom znení sťažnosti nachádzajú výsledné číselné údaje o dodávkach vo vnútornej doprave, inštitúcie pri svojom konaní dodržali článok 19 ods. 1 a 2 základného nariadenia.
- 232 Vzhľadom na predchádzajúce sa treba domnievať, že žalobkyne mylne tvrdia, že im neboli poskytnuté informácie týkajúce sa výpočtu spotreby, o ktorých predloženie v nedôvernej forme žiadali. Tieto informácie totiž buď boli vložené do nedôverného spisu, alebo boli predmetom dodatkového dočasného informačného dokumentu. V dôsledku toho, pokiaľ ide o tento aspekt sťažnosti, sa žalobkyne nemôžu dôvodne odvolávať na porušenie ich práva na obhajobu.
- 233 Pokiaľ ide ďalej o základ na výpočet dumpingového rozpätia, treba konštatovať, že nedôverné znenie sťažnosti obsahuje stručné, ale jasné vysvetlenie spôsobu, ktorým boli vypočítané normálna hodnota a vývozná cena. Navyše dodatkový dočasný informačný dokument poskytuje podrobné vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, ktorým bola vypočítaná normálna hodnota. Osobitne Komisia v tomto dokumente odkázala na ceny použité ako základ na výpočet normálnej hodnoty, ktoré sú uvedené v prílohách C.1, C.2, C.3 a C.4 nedôverného znenia sťažnosti. Preto je potrebné konštatovať, že žalobkyne disponovali dostatočnými údajmi, pokiaľ ide o základ na výpočet dumpingového rozpätia, aby si mohli uplatniť právo na obhajobu, a že skutočnosť, že strany týkajúce sa prílohy C *bis* v nedôvernom znení sťažnosti boli čisté, nemala nijaký vplyv.
- 234 Pokiaľ ide nakoniec o výrobné náklady spoločností, ktoré podali sťažnosť, treba poukázať na to, že výrobné náklady sťažovateľiek ako celku boli uvedené v prílohe 5 nedôverného znenia sťažnosti. Keďže údaje o skutočných výrobných nákladoch každej zo

sťažovateľiek sú nesporne dôvernými údajmi a keďže v nedôvernom znení sťažnosti sa nachádzajú výsledného číselné údaje o výrobných nákladoch žalobkyní, inštitúcie pri svojom konaní dodržali článok 19 ods. 1 a 2 základného nariadenia. Z toho vyplýva, že inštitúcie poskytli žalobkyniam údaje potrebné na obhajobu ich záujmov, pričom súčasne zaručili dodržanie obchodného tajomstva. V dôsledku toho sa žalobkyne nemôžu dôvodne odvolávať na porušenie ich práva na obhajobu, ani pokiaľ ide o výrobné náklady spoločností, ktoré podali sťažnosť.

235 V druhom rade žalobkyne napádajú Radu, že do spisu konania nevložila „nijaké použiteľné nedôverné znenie“ informácií, ktoré poskytli spoločnosti podporujúce sťažnosť Euroalliajes. Navyše zdôrazňujú, že hoci nakoniec došlo k poskytnutiu určitých informácií, ich dôveryhodnosť je spochybnená nekoherentnosťou zistenou medzi údajmi obsiahnutými v rôznych dokumentoch, ktoré tieto spoločnosti poskytli.

236 V tomto ohľade je potrebné poukázať na nepresnosť týchto tvrdení a dospieť k záveru, že sa musia vyhlásiť na neprípustné podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa uplatňuje na Všeobecný súd na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu a článku 44 ods. 1 písm. c) a d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ako ich vykladá judikatúra citovaná v bode 60 vyššie. Žalobkyne totiž neposkytujú žiadne spresnenie, čo sa týka dôverných znení, ktoré považujú za nedostatočne použiteľné. Najmä nespresňujú, či ide o nedôverné znenia dokumentov predložených na podporu sťažnosti alebo dokumentov predložených následne. Navyše neposkytujú žiadne spresnenie o údajoch, ktoré považujú za nekoherentné. V dôsledku toho je namieste zamietnuť túto výhradu ako neprípustnú.

237 Z toho vyplýva, že je namieste zamietnuť piaty žalobný dôvod ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neprípustný.

238 Vzhľadom na všetky predchádzajú úvahy je potrebné zamietnuť žalobu ako celok.

239 Takisto treba zamietnuť návrh žalobkýň na vykonanie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania. Na jednej strane totiž žalobkyne Všeobecnému súdu navrhujú, aby uložil povinnosť predložiť informácie na podporu odôvodnenia č. 101 napadnutého nariadenia, pokiaľ ide o vplyv údajov týkajúcich sa osobitne spoločnosti Huta Laziska na určenie ujmy. Keďže sa v bodoch 205 až 209 vyššie preukázalo, že uvedené odôvodnenie bolo riadne odôvodnené, nie je namieste vyhovieť návrhu žalobkýň. Na druhej strane žalobkyne Všeobecnému súdu navrhujú, aby uložil povinnosť predložiť informácie týkajúce sa výpočtu spotreby, základu na výpočet dumpingového rozpätia a výrobných nákladov spoločností podávajúcich sťažnosť takým spôsobom, aby mohli overiť, či k začatiu konania došlo na základe dostatočných dôkazov o dumpingu a ujme. V bodoch 224 až 234 vyššie sa však preukázalo, že žalobkyne získali údaje potrebné na obhajobu svojich záujmov vo vzťahu ku každej z týchto troch skutočností. Preto ani tu nie je namieste, aby sa vyhovel návrhu žalobkýň v tejto súvislosti.

O trovách

240 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je namieste zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Rady.

241 Okrem toho podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania. Komisia preto znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuznec-
kie ferrosplavy OAO (KF) znášajú vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť
trovy konania vynaložené Radou Európskej únie.**
- 3. Komisia Európskych spoločenstiev znáša vlastné trovy konania.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. októbra 2011.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 7368
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 7372
Právny stav	II - 7374
1. O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa použitia predpokladaného rozpätia zisku pri stanovovaní vývoznjej ceny	II - 7374
O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na nesprávnom právnom posúdení uskutočnenom pri výklade článku 2 ods. 9 základného nariadenia	II - 7374
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7374
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7375
O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia	II - 7380
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7380
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7381
O tretej časti prvého žalobného dôvodu založenej na porušení práva žalobkyní na obhajobu	II - 7383
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7383
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7383
O štvrtej časti prvého žalobného dôvodu založenej na zásade riadnej správy vecí verejných	II - 7385
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7385
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7386

2.	O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa ponuky cenového záväzku spoločnosti Silmak	II - 7387
	O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania	II - 7387
	Tvrdenia účastníkov konania	II - 7387
	Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7388
	O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení článku 6 ods. 7 článku 8 ods. 4 a článku 20 ods. 1 základného nariadenia	II - 7392
	Tvrdenia účastníkov konania	II - 7392
	Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7393
	O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odôvodnenia	II - 7395
	Tvrdenia účastníkov konania	II - 7395
	Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7396
	O štvrtej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení práva žalobkyní na obhajobu	II - 7397
	Tvrdenia účastníkov konania	II - 7397
	Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7398
3.	O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa určenia ujmy	II - 7399
	Tvrdenia účastníkov konania	II - 7399
	Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7401
4.	O štvrtom žalobnom dôvode týkajúcom sa analýzy príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi a ujmou	II - 7407
		II - 7445

O prvej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa vplyvu stiahnutia sa výrobcov z tretích krajín z trhu Spoločenstva a zmeny orientácie a poklesu výroby určitých výrobcov Spoločenstva na výrobné odvetvie Spoločenstva	II - 7408
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7408
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7410
— O výhrade týkajúcej sa trhových podielov, ktorých sa vzdali výrobcovia z tretích štátov a zo Spoločenstva	II - 7410
— O výhrade týkajúcej sa významu a dôvodu dobrovoľného zníženia výroby výrobného odvetvia Spoločenstva	II - 7415
— O výhrade založenej porušení práva žalobkýň na obhajobu ..	II - 7416
— O výhrade založenej na porušení povinnosti náležitej starostlivosti a povinnosti odôvodnenia	II - 7417
O druhej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa príčin osobnej ujmy členov výrobného odvetvia Spoločenstva	II - 7418
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7418
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7419
O tretej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa poklesu výroby vo výrobnom odvetví Spoločenstva	II - 7422
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7422
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7423
O štvrtej časti štvrtého žalobného dôvodu týkajúcej sa vplyvu zvýšenia nákladov znášaných výrobným odvetvím Spoločenstva	II - 7423
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7423
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7425

— O výhrade založenej na zjavne nesprávnych posúdeniach	II - 7425
— O výhrade založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti odôvodnenia	II - 7429
O piatej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odô- vodnenia pri analýze ujmy utrpenej spoločnosťou Huta Laziska	II - 7430
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7430
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7431
O šiestej časti štvrtého žalobného dôvodu založenej na porušení povinnosti odô- vodnenia v súvislosti so závermi Rady týkajúcimi sa vplyvu dovozov s pôvodom v tretích krajinách	II - 7433
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7433
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7434
5. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva žalobkýň na obhajo- bu, pokiaľ ide o oznámenie informácií týkajúcich sa začatia antidumpingového konania	II - 7435
Tvrdenia účastníkov konania	II - 7435
Posúdenie Všeobecným súdom	II - 7437
O trovách	II - 7442